

پینگه ئافرهت له دووتوی چهند دهقئیک شینوئراودا

پ.د. خالد محمد صالح
زانکوی سلیمانی- کۆلیجی یاسا

پوختهی توئینهوه

ئهم توئینهوهی رافه‌ی چهند دهقئیک شه‌ری له‌خو ده‌گریت که‌خه‌لکانیکی زور به‌نه‌شاره‌زایی که‌وتونه‌ته‌شهن و‌که‌و‌کردنیان و‌نه‌زانانه‌هه‌ئسه‌نگاندیان بو‌ده‌که‌ن و‌بیراریان له‌باره‌وه‌ده‌دن و‌وای وینا ده‌که‌ن که‌ئهم‌فهرمودانه‌بیریزی یان سوکایه‌تی به‌ئافره‌ت ده‌که‌ن، یا‌خود له‌گه‌ل‌بنه‌ماکانی مافی مرؤف یه‌ک‌ناگرنه‌وه، یا‌خود له‌گه‌ل‌زانستی سه‌رده‌م‌جوور و‌ته‌بانین، یا‌خود له‌گه‌ل‌لێکدانه‌وه‌ی عه‌قلی ئه‌وان یه‌ک‌ناگرنه‌وه، که‌ئهمانه‌هیچیان پیوه‌ری زانستی نین بو‌حوکم‌دان له‌سه‌ر‌راستی یان لاوازی فه‌رموده‌کان، سه‌رباری ئه‌وه‌ی که‌زۆریه‌ی ئه‌و‌که‌سانه‌له‌هیچ‌کام‌له‌و‌بوارانه‌یشدا‌شاره‌زاییان‌نیه‌و‌پسپۆر‌نین‌وه‌یجیش‌ده‌رباره‌ی‌زانسته‌شه‌ریه‌کان‌به‌گشتی‌زانستی‌فه‌رموده‌به‌تایبه‌تی‌نازانن. ئه‌و‌فه‌رمودانه‌یش‌که‌من‌لێره‌دا‌به‌ووردی‌رافه‌م‌بو‌کردون‌ئه‌مانه‌ن:

باسی یه‌که‌م: {إِنَّ الْمَرْأَةَ خُلِقَتْ مِنْ ضَلَعٍ، وَإِنَّ أَعْوَجَ شَيْءٍ فِي الضَّلَعِ أَعْلَاهُ}.

باسی دووه‌م: {مَا رَأَيْتُ مِنْ نَاقِصَاتِ عَقْلِ وَدِينٍ أَذْهَبَ لِلْبِّ الرَّجُلِ الْحَازِمِ مِنْ إِحْدَاكُنَّ}.

باسی سه‌یه‌م: {لَوْ كُنْتُ أَمْرًا أَحَدًا أَنْ يَسْجُدَ لِغَيْرِ اللَّهِ لَأَمَرْتُ الْمَرْأَةَ أَنْ تَسْجُدَ لِزَوْجِهَا}.

باسی چواره‌م: {يُقَطَّعُ الصَّلَاةُ الْمَرْأَةَ، وَالْحِمَارُ، وَالْكَلْبُ}.

باسی پینجه‌م: {إِنَّمَا الشُّؤْمُ فِي ثَلَاثَةٍ: الْمَرْأَةُ، وَالْفَرَسُ، وَالدَّارُ}.

باسی شه‌شه‌م: {إِنَّ الْمَرْأَةَ تُقْبَلُ فِي صُورَةِ شَيْطَانٍ، وَتُدْبَرُ فِي صُورَةِ شَيْطَانٍ}.

پیشه‌کی

سوپاس و‌ستایش بو‌زاتی تاکی پاکی په‌روه‌ردگاری جیهانیان، درود و‌میهر و‌سوژی خوی گه‌وره‌بو‌سه‌ر‌گیانی پاکی پیغه‌مبه‌ری ئیسلام و‌یارو‌هاوه‌لان و‌شوئینکه‌وتوانی به‌گشتی.

به‌رێزان زور‌گرنگه‌کاتیك مرؤف‌بریار‌ده‌رباره‌ی‌هه‌ر‌شتیک‌ده‌دات‌به‌پینی‌پێودانگی‌زانستی‌وله‌سه‌ر‌بنه‌مای‌بیلایه‌نی‌وبابه‌تی‌بوون‌و‌گه‌ران‌به‌دوای‌راستی‌دوو‌له‌ده‌مارگیری‌و‌بیراری‌پیشه‌خته‌بریار‌بدات،‌به‌مه‌یش‌هه‌م‌خوی‌وه‌هه‌م‌خه‌لکانی‌تریش‌له‌هه‌له‌وه‌هه‌ل‌دیر‌ده‌پارێزیت. به‌تایبه‌تی‌له‌رافه‌کردن‌وه‌هه‌ئسه‌نگاندی‌ده‌قه‌شه‌ریه‌کاندا‌که‌ده‌قی‌ئاسایی‌نین‌وووته‌ی‌خه‌لکانی‌ساده‌نین‌وبو‌هه‌ئسه‌نگاندیان‌به‌شپوه‌یه‌کی‌زانستیان‌مرؤف‌پێویستی‌به‌ده‌یه‌ها‌زانستی‌هه‌ستیار‌هه‌یه‌که‌پێویسته‌شاره‌زایی‌له‌باره‌یان‌وه‌هه‌بیت‌تابتوانیت‌له‌راستی‌واتا‌ومه‌به‌ستی‌فه‌رموده‌کان‌بگات.

بو‌یه‌کاتیك‌قسه‌له‌سه‌ر‌رافه‌ی‌ده‌قئیک‌فه‌رموده‌یه‌که‌ده‌که‌ین‌ده‌بیت‌په‌چاوی‌کوومه‌ئیک‌شت‌بکه‌ین‌له‌وانه:

- تیگه‌یشتنی‌ووشه‌کانی‌ده‌قه‌که‌وه‌هه‌موو‌واتاکانی‌له‌رووی‌زمانه‌وانی‌وزاراو‌ه‌یه‌وه.

- زانین‌و‌به‌دوادا‌چوون‌بو‌هه‌موو‌ئهو‌فه‌رمودانه‌ی‌له‌سه‌ر‌ئهو‌بابه‌ته‌هاتوون‌و‌پشت‌به‌سته‌ن‌به‌ته‌نها‌فه‌رموده‌یه‌که‌له‌و‌پوه‌وه.

- زانینی‌هوکاری‌هاتی‌فه‌رموده‌که‌وه‌هل‌و‌مه‌رج‌و‌ئهو‌که‌سه‌ی‌که‌فه‌رموده‌که‌ی‌له‌باره‌وه‌هاتوه.

- زانینی‌کاتی‌هاتی‌فه‌رموده‌کان‌چونکه‌له‌وانه‌یه‌هه‌ندیک‌پان‌حوکمی‌ئهو‌انی‌تریان‌سپییته‌وه‌به‌تایبه‌تی‌ئه‌گه‌ر‌پاش‌ئهو‌ان‌هاتبن.

- زانینی‌ئهو‌رێکاره‌زانستیان‌ه‌ی‌که‌بو‌گونجاندنی‌ئهو‌فه‌رموده‌کان‌به‌کار‌دیت‌که‌له‌روکه‌شدا‌ناته‌با‌وجیاوازن.

ئهمانه‌و‌چه‌ندین‌شتی‌تر‌که‌بو‌گه‌یشتن‌به‌واتای‌راسته‌قینه‌ی‌فه‌رموده‌کان‌پێویستن.

ئهم‌توئینه‌وه‌یه‌هه‌لێکه‌بو‌رافه‌کردنێکی‌زانستیان‌بو‌چهند‌ده‌قئیک‌شه‌ری‌که‌ئه‌گه‌ر‌به‌سه‌ری‌و‌روکه‌ش‌رافه‌یان‌بکه‌ین‌واتای‌خراپیان‌لی

دەخوێنرێتەوه، بەلام کەلێیان وورد دەبینەوه و بابەتیانە خوێندنەوهیان بۆ دەکەین و اتاکان پێچەوانەوه دەبنەوه.

جا من هەر چەندە لەبەر رەچاو کردنی کات و شوێن تەنھا چەند دەقیکم بەنموونە باس کردووە لە توێژینەوه کەمدا بەلام وویستومە ئەو پەيامە بدەمە خوێنەری بەرێز کە هەموو ئەو فەرموودانە وێنە و اتاکانیان شیونێراوه ئەگەر بەووردی بەدواداچونیان بۆ بکریت هاوشیوەی ئەمانە هەموویان واتای جوان و زۆر ناوازیان هەیه ئەمەیش ئامانجی سەرەکی نووسینی ئەم توێژینەوهیە.

هۆکاری هەلبژاردنی ئەم بابەتەیش بۆ ئەوه دەگەرێتەوه کە ئیستا خەڵکانێکی زۆر بەنەشارەزایی کەوتونەتە شەن و کەو کردنی هەندیک لەو فەرموودانە و نەزانانە هەلسەنگاندیان بۆ دەکەن و بریاریان لەبارەوه دەدەن و وای وێنا دەکەن کە ئەم فەرموودانە پێرزی یان سوکایەتی بەئافەرەت دەکەن، یاخود لەگەڵا بنەماکانی مافی مەرۆف یەک ناگرنەوه، یاخود لەگەڵ زانستی سەردەم جۆر و تەبا نین، یاخود لەگەڵا لیکدانەوهی عەقلائی ئەوان یەک ناگرنەوه، کە ئەمانە هیجیان پێوهی زانستی نین بۆ حوکم دان لەسەر راستی یان لاوازی فەرموودەکان، سەرباری ئەوهی کە زۆری ئەو کەسانە لەهیچ کام لەو بوارانەیشدا شارەزاییان نیە و پەسپۆر نین و هیجیش دەربارە زانستە شەرعیەکان بەگشتی و زانستی فەرموودە بەتایبەتی نازانن.

من دەمەوێت لێرەوه بەهەموو ئەوانە بلێم کە ئەو جۆرە هەلسەنگاندن و بریارانە دورن لەهەموو میتۆدێکی زانستی و مەرۆف دەبێت ئەگەر هیچ رێزێک بۆ خۆی و بنەما زانستیه کانیش دانەنیت و دەم لەهەموو شت و هەربەتات، ئەوه پێویستە ئەوه بزانتیت کە ئەو جۆرە رەخنە و تەشەرانە هەستی ملیونەها خەڵکی موسوڵمان بریندار دەکەن و ناخیان ئازار دەدەن، بۆیه پێویستە بەخۆیاندا بچنەوه و ئیتمە نالێن بەلایەنی سۆزداری بەلام بەپێی بنەما و پێوهی زانستیه کان بریاریان لەبارەوه بدەن.

سەبارەت بە میتۆدی نووسینی توێژینەوه کە: توێژینەوه کە شیکاری و وەسفیه و بەمەبەستی تێگەشتنی تەواو لەفەرموودەکان بۆ هەر فەرموودەیه کە سەرەتا رافەهی زمانەوانی و زاراوانی و وشەکانی فەرموودە کەم کردووە و پاشان ئامازەم بە کات و شوێن و بۆنە کە سایەتیه کانی ناو فەرموودە کەو کاریگەری هەریەک لەوانە لەسەر ناوهرۆکی فەرموودە کە کردووە، دواتر هەموو ئەو فەرموودانەم هێناوه کە پێوهستن بەبابەتی فەرموودە کەوه و لەژێر رۆشنایی گشت فەرموودەکاندا حوکمی شەری بابەتەکانم خستۆتە رو، سەرباری ئەوانەیش هەموو لەپەرراوێزدا لیکۆلینەوهم لەئاستی دروستی و ناروستی فەرموودەکان کردووە.

پەیکەری توێژینەوه کە: توێژینەوه کە پێک دێت لەپێشەکیەک و دەستپێک و شەش باس کە هەر باسە و فەرموودەیه کە لەخۆ دەگریت کە دیارترینی ئەو فەرموودانەن کە خەڵکانێکی زۆر وەکو پێویست لێیان حالی نابن کە ئەمانەن:

باسی یە کەم: {إِنَّ الْمَرْأَةَ خُلِقَتْ مِنْ ضَلَعٍ، وَإِنَّ أَعْوَجَ شَيْءٍ فِي الضَّلَعِ أَعْلَاهُ}.

باسی دووهم: {مَا رَأَيْتُ مِنْ نَاقِصَاتِ عَقْلِ وَدِينٍ أَذْهَبَ لِلْبَّ الرَّجُلِ الْحَازِمِ مِنْ إِحْدَاكُنَّ}.

باسی سێهەم: {لَوْ كُنْتُ أَمْرًا أَحَدًا أَنْ يَسْجُدَ لِغَيْرِ اللَّهِ لَأَمَرْتُ الْمَرْأَةَ أَنْ تَسْجُدَ لِزَوْجِهَا}.

باسی چوارەم: {يَقْطَعُ الصَّلَاةَ الْمَرْأَةُ، وَالْحِمَارُ، وَالْكَلْبُ}.

باسی پێنجەم: {إِنَّمَا الشُّؤْمُ فِي ثَلَاثَةٍ: الْمَرْأَةُ، وَالْفَرَسُ، وَالِدَّارُ}.

باسی شەشەم: {إِنَّ الْمَرْأَةَ تُقْبَلُ فِي صُورَةِ شَيْطَانٍ، وَتُدْبَرُ فِي صُورَةِ شَيْطَانٍ}.

پاش شی کردنه وه ورافه کردنی فەرموده کان له هه موو روه کانیه وه گرنترین دهره نجام وراسپارده کانی توئینه وه کهم تۆمار کردوه، دوا برگه بيش دوو پیرستم داناوه بۆ هه ر یه ک له بابته کانی توئینه وه که و سه رچاوه به کارهاتوه کان له توئینه وه که دا.

ده ستپیک

به ر له وهی بجه سه ر ناوه رۆکی باسه کهم پیم خۆشه سه ره تا باسی تپروانینیکی گشتی ئیسلام بکه م دهریاره ی پرسه کانی ئافره ت وئه وه ده قانه ی له و باره یه وه هاتون له م چهنه د خاله ی لای خواره وه دا:

۱- له دیدی ئیسلامدا مرۆف به شیوه یه کی گشتی به هه ردوو ره گه زه که یه وه و بی جیاوازی باشترین وجوانترینی دروستکراوی خوی گه وره ن و خوی گه وره له و باره یه وه ده فهرموویت: [وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ] [۱]. وانا ئیمه ریزمان له مرۆفایه تی و نه وه کانی ئاده م گرتوه.

کاتیکیش باس له کانزای دروستکردنیان ده کات هه ردووکیان بی جیاوازی ده گپرتیه وه بۆ یه ک سه رچاوه که خۆله وله باره یانه وه ده فهرموویت: [وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ] [۲]. واته: یه کیک له نیشانه کانی ده سه لاتی خوی گه وره ئه وه یه که ئیوه ی له خۆل دروست کردوه، پاشان ئیوه بوونه ته مرۆف و به سه ر زه ویدا بلاو بوونه ته وه. یان ده فهرموویت: [وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا] [۳]. واته: خوی بالآ ده ست ئیوه ی له خۆل دروست کردوه، پاشان له تۆکیک ئاو، پاشانیش کردوونی به دوو ره گه زی جیاواز له نیر و له می.

دواتریش که باس له شیوازی دروستبونیان ده کات نافهرموویت پیاومان باشتر له ژن دروستکردوه به نکو به شیوازیکی یه کسان دهریاره ی دروستکردنی هه ردووکیان ده فهرموویت: [لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ] [۴]. وانا: ئیمه مرۆفمان له سه ر جوانترین و باشترین شیوه دروستکردوه.

کۆی ئەم ده قانه بيش جهخت له سه ر ئه وه ده که نه وه که له رووی دروستبوونه وه ی هه یج ره گه زیک له و ی تر زیاتر و باشتر نییه.

۲- ئیسلام زۆر جهخت له سه ر یه کسانی ته واوی ژن و پیاو ده کاته وه له پرسه گشتی و چاره نوس سازه کاند، وه ک بنه ماکانی باوه رپوون و خواناسی و سزاو پاداشت کردن له سه ر کرده وه کانیان. خوی گه وره له و باره یه وه ده فهرموویت: [وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ] [۵]. وانا: باوه رداران نیر و مییان پشتیوان و هاوکاری یه کترن فهرمان ده که ن به چاکه و یرنگه ده گرن له خراپه و نوپژه کانیان ده که ن و زه کاتی ماله کانیان ده رده که ن و گوپریه ی ئی فهرمانه کانی خوی گه وره و پتغه مبه ره که ی ده که ن ئه وانه به زه بی خوی گه وره ده یانگرتیه وه و خوی گه وره یش دانا و به توانایه.

سه بارت به پاداشتی کرده وه چاکه کانیان ده فهرموویت: [إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا] [۶]. وانا: موسولمانان نیر و مییان، باوه رداران نیر و مییان، خواناسان نیر و مییان، راستگو یان نیر و مییان، نارامگران نیر و مییان، ملکه چانی فهرمانی خوا نیر و مییان، به خشنده کان نیر و مییان، رۆژوگران نیر و مییان، ئه وانه ی داوینیان پاک راده گرن نیر و مییان، ئه وانه ی یادی خوا زۆر ده که ن نیر و مییان خوی گه وره لیخۆشبوون و پاداشتی گه وره ی بۆ ئاماده کردون. وه ده فهرموویت: [وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا] [۷]. هه رکه سیک باوه ردار بیته و کرده وه ی چاک بکات جا نیر بیته یان می ئه وانه ده چنه به هه شته وه و ئه وه نده ی گه ر دیله یه ک سه تمیان بی ناکریت. هه روه ها ده فهرموویت: [مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ] [۸]. وانا: هه رکه س باوه ردار بیته و کرده وه ی باش بکات له نیر وله می ئه وه ژیانیکی پر له ئارامی و ئاسوده بی بی ده به خشین و به باشترین شیوه پاداشتی کرده وه کانیان ده ده یینه وه

وه سه بارت به سزای کرده وه خراپه کانیان ده فهرموویت: [مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ

فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ [٩١]]. واتا: ههركهس خراپه يهك بكات هه هيندهى خراپه كهى سزا ده دريت وههركه سيش چاكه بكات و باوهردار بيت له نير وله مئى ئهوانه ده چنه بهه شته وه وبه بئى ئه ژمار وئهنده ببيان ده به خشرت و چاكه يان له گه ل ده كريت.

٣- له ژير روشنايى ئه و خالانهى سه ره وه دايه كه خواى گه و ره له قروئاندا وله سه ر مافه كانى ئافره ت به گز هه موو داب ونه ريت و كلتوره دواكه و توه كانى عه ره بدا ده چيته وه كه تيدا بيري زي به رامبه ر ئافره ت كراوه و مافه كانى تيدا پيشل كراوه له وانه: به سو ك سه ير كردنى ئافره ت ووتنه ماشا كردنى وهك په له يه كى شهرم و تاوان وهه و لدان بو له نابردن وزينده به چا لكرنى، خواى گه و ره له و باره يه وه ده فه رمو و يت: [وَأِذَا بُسِّرَ أَحَدُهُمْ بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ. يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُسِّرَ بِهِ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَّا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ] [١٠]]. واتا: ئه گه ر هه ر به كني كانى مژده ي ئه وهى پى بدرايه كه كچى بووه ده موچاوى ره ش هه لده گه را وخه م دايد ه گرت وله شهرم وله خه جاله تى ئه و مژده يه ي كه بيتى دراوه خوى له خه لكى ده شارده وه ويى نه نكي بوو بچيته ناو كوور و كوومه لئيان ونه يده زانى كه ئه و سو كا يه تيه قبول كات و بيه ئلئيه توه يان بيكات به ژير خو له وه وه له ناوى ببات، پاشان خواى گه و ره ده فه رمو و يت ئه وه چ حوكم يكي به د و خراپ و نا به جيتيه كه ئه وانه ده يكه ن.

يا خود بيته ش كردنى ئافره ت له هه موو رزق و روزيه كى باش و داها تيكى به به ها وله و باره يه وه ده فه رمو و يت: [وقالوا ما في بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةً لِّدُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُنْ مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ] [١١]]. واتا: ده يان گوت ئه و كو ربه له و به ره هه ميه له سكي ئازه له كانماندا يه ته نها بو نيرينه و پيا وه كانمانه وله سه ر مئينه و خيزانه كانمان قه ده غه و ياسا غه، خو ئه گه ريش ئازه له كه يان كو ربه كه ي ناو سكي بمردايه ئه وه خيزانه كانيشيان له و زيانده دا هاوبه ش ده كرد، خواى گه و ره سزاي ئه و هه نو ئيست و شيوا زي دابه ش كردنه يان ده دانه وه خواى گه و ره دانا و زانايه به و ورده كارى كار و نيه ته كانيان.

٤- ويراى ئه مانه هه مووى نابيت ئه وه مان له ياد بچيت كه ئه م دوو ره گه زه هه ر له سه رتا خالى دروست بو نيانه وه پي كه اته كه يان جيا وازه، وئه م جيا وازه يش كاري گه رى و ره نگانده وهى له سه ر هه موو به شه كانى ده روى و جه سه ته ي و سو زداريان هه يه و نا كريت ئه و جيا وازيانه يش له كاتى دابه شكردنى ئه رك و مافه كاندا فه راموش بكرين، ئه م جيا وازيه يش به مه به سه تى دا بين كردنى به رژه وه ندى هه ر دوو ره گه زه كه يانه نه ك ته نها ره گه زيك له سه ر حيسابى ره گه زه كه ي تر. بو يه هه ر جيا وازيه ك له حوكمه شه ره يكاندا هه يه له م سو نكه يه وه يه وه يه و هيج په يوه ندى به سه نكي كه سا يه تى كه سه كان و پيگه و ريزيانه وه نيه، چونكه خواى گه و ره دوو جو ر ئيراده و خوا ستي هه يه يه كني كانى گه ردونيه (الإرادة الكونية). وئه وى تريان شه رعيه (الإرادة الشرعية) و مرؤف له به رامبه ر خوا سته گه ردونيه كانى خواى گه و رده ا هيج بژارده و توانايه كى نيه وهه ر بو يه يش هيج ئه رك و به رپرسيارتيه كى شه رعى ناكه و يته سه ر، و اته كاتيك كه ستيك خواى گه و ره به نير يان به مئى دروستى ده كات له به رامبه ر ئه مه دا هيج ئه رك و به رپرسيارتيه كى ناكه و يته ئه ستو كاري گه رى ئه ريتى يان نه ريتى له سه ر كه سا يه تى و سه نكي خوى دروست ناكات. ئه وهى مرؤف به رامبه رى به رپرسياره و لئيبچينه وهى له سه رى له گه لا ده كريت و كاري گه رى له سه ر سه نكي و پيگه ي دروست ده كات لاي خواى گه و ره ئيراده و خوا سته شه رعيه كان كه له تواناي مرؤفه كاندا يه و ئازادانه برياريان له باره وه ده دات.

٥- تايبه ت به هه لسه نگاندى فه رمو و ده كاتيك ئيمه قسه له سه ر دروستى (صحيح)، يان لاوا زي (ضعيف) فه رمو و ده يه ك ده كه ين، ده بيت له دوو لايه نه وه هه لسه نگاندى و قسه ي له سه ر بكه ين:

لايه نى يه كه م: بريتيه له هه لسه نگاندى فه رمو و ده كه له لايه نى گيرانه وهى فه رمو و ده كه و چو ئيه تى به ده ست گه يشتنى ئيمه وئه و كه سانه ي فه رمو و ده كه يان گيرا وه ته وه كه به مه ده لئين: (علم الرواية).

لايه نى دوو م: بريتيه له هه لسه نگاندى فه رمو و ده كه له لايه نى ئه وهى كه تا چه ند مانا و واتاي فه رمو و ده كه دروسته و له گه ل فه رمو و ده كانى تر يه ك ده كاته وه و له گه ل هيله گشتيه كانى شه رده ده گونجى و ساز ده بيت به مه يش ده لئين (علم الدراية).

چونكه هه نديك فه رمو و ده مان هه يه هيج كيشه ي نيبه له لايه نى يه كه مدا كه لايه نى گيرانه وه و (سند) ه، به لام له لايه نى دوو م و له رووى و اتا وه كيشه ي هه يه، له وانه يه ئه و كه سه ي كه فه رمو و ده كه ي گيرا وه ته وه وه كو پيوست لئى تينه گه يشتبيت، يان بو ي له به ر نه كرا بيت، يان

حوکمی ۽ ۽ فرمودہ دیہی ۽ بیستویہ تی ھ لہ شینرا بیتہ و، بہ لام ۽ ۽ بی نہ زانیبت، یان کہ گپراویہ تیہ و بہ شیوہ یہ ک گپراویہ تیہ و ھ لہ تی ۽ کہ و تووہ و ڈر و ستاوہ تیہ و لہ گہ ل ھ نڈیک فرمودہ تی تردا، بویہ زانیانی فرمودہ گرنگیہ کی تہ و اویان بہم لایہ نہ داوہ و قسہ ی زوریان لہ سہر کردوہ.

یہ کہم کہس کہ لہ سہر ۽ ۽ ہوارہ ی نوسیبتی لہ زانیانی فرمودہ، پیاویک بووہ بہ ناوی (أبو منصور) (عبد المحسن بن محمد بن علی البغدادي) (۴۱۱-۴۸۹ھ)، کہ بہرتووکتیکی نوسیووہ تییدا بیست و پینچ فرمودہ ی ھیناوہ کہ دایکی باوہرداران خاتوو عائیشہ (رہزا و رحمہ تی خوی لی بیت) قسہ ی لہ سہر کردوون، رہتی کردوونہ تیہ و، یان راستی کردوونہ تیہ و.

پاش ۽ ۽ پیاویکی تر ہاتووہ بہ ناوی (أبو عبد الله) (بدر الدين الزرکشی) (۷۴۵-۷۹۴ھ) و لہ سہر ھمان ہوار بہرتووکتیکی نوسیووہ لہرتیر ناوی (الإجابة لایراد ما استدرکتہ عائشہ علی الصحابہ) کہ بہ شیوہ یہ کی فراوانتر قسہ ی لہ سہر ۽ ۽ جوڑہ فرمودانہ کردوہ.

پاش ۽ ۽ ھمان ئیمامی (سیوطی) ہاتووہ و ۽ فرمودانہ ی کہ دایکی باوہرداران خاتوو عائیشہ (رہزای خوی لی بیت) قسہ ی لہ سہر کردووہ کوی کردووہ تیہ و لہ بہرتووکتیکا و ناوی ناوہ بہ (عین الإجابة فی استدراک عائشہ علی الصحابہ).

دیارہ بابہ تی ۽ ۽ بہرتووکانہش کومہ ئیک فرمودہ ن کہ ھاوہ لانی پیغہ مہر صلی اللہ علیہ وسلم گپراویانہ تیہ و، بہ لام کہ خاتوو عائیشہ بیستویہ تی رہتی کردوونہ تیہ و، یان رخنہ ی لی گرتووہ و راستی کردوونہ تیہ و.

بؤ نمونہ کاتیک بیستویہ تی کہ عہ بدوللای کوری عومہر فرمودہ یہ ک لہ پیغہ مہری خوداوہ صلی اللہ علیہ وسلم دہ گپرتیہ و کہ گواہ پیغہ مہری خودا صلی اللہ علیہ وسلم فرمویہ تی: {إِنَّ الْمَيِّتَ لِيُعَذَّبُ بِبُكَاءِ أَهْلِهِ عَلَيْهِ}. واتہ: مردوو بہوہ سزا دہدریت کہ کہس و کارہ کہی بہ سہریدا دہ گرین. رخنہ ی لی گرتووہ و راستی کردوونہ تیہ و وتویہ تی نہ خیر پیغہ مہری خودا صلی اللہ علیہ وسلم وای نہ فرموہ، بہ لکو فرمویہ تی: {وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّهُمْ لَيَبْكُونَ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَيُعَذَّبُ فِي قَبْرِهِ بِدُنْبِهِ}{[۱۲]}. واتہ: ۽ ۽ مردووہ ئیستا سزا دہدریت بہ ھوی تاوان و سہر پیچیہ کانبیہ وہ و کہس و کارہ کہیشی بوی دہ گرین.

فرمودہ کہیش بہ و واتایہ ی کہ خاتوو عائیشہ دہ گپرتیہ وہ دروستترہ و گونجاوترہ لہ و شیوہ یہ ی کہ عہ بدوللای کوری عومہر باسی لیوہ دہ کات، چونکہ لہ شہری خودا کہس بہ تاوانی کہس سزا ندریت، تاوانی مردوو نیہ کہ کہس و کارہ کہی شین و گریان یان ھہر کاریکی ناشہری تری بؤ دہ کہن.

۽ ۽ مانہ کومہ ئیک چہ ممکن پیم خووشہ بہر لہ دہر کردنی ھہر ہر یاریک لہ سہر ۽ ۽ پرسانہ ناگمان لییان بیت و بہ ھند و ہریان بگرین.

باسی یه کهم

{إِنَّ الْمَرْأَةَ خُلِقَتْ مِنْ ضِلْعٍ، وَإِنَّ أَعْوَجَ شَيْءٍ فِي الضِّلْعِ أَعْلَاهُ}

{اسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ، فَإِنَّ الْمَرْأَةَ خُلِقَتْ مِنْ ضِلْعٍ، وَإِنَّ أَعْوَجَ شَيْءٍ فِي الضِّلْعِ أَعْلَاهُ، فَإِنْ ذَهَبَتْ تُقِيمُهُ كَسْرَتُهُ، وَإِنْ تَرَكَتُهُ لَمْ يَزَلْ أَعْوَجَ فَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ}. له ریوایه تیکی ترده هاتوو: {وَإِنْ ذَهَبَتْ تُقِيمُهَا كَسْرَتُهَا، وَكَسْرُهَا طَلَاقُهَا} ([۱۳]).

ئهم فەرمووده یه کیکه لهو فەرموودانهی که ئه گهر ههر به رووکهش و به شیوهیه کی سه ریپی رافهی بکهین رهنگه ئالۆزییه کی زۆری تیدا به دی بکریت و قسه و باسی زۆر هه لُبگریت، ههر بۆیه هه ندیکجار خه لکانی ناحهز بۆ مه بهستی خراپی خویان به شیوهی جیا جیا و دوور له راستی رافهی فەرمووده که ده کهن.

جا من لیرده و له ری چهند خانیکه وه هه ول ددهم که رافهیه کی ته واو و شیوا له سه ر فەرمووده که بخه مه روو، ئومیده وارم که بتوانم له ریانه وه هه موو ئه و ئالۆزیانه بره وینمه وه که لای خوینهر له سه ر فەرمووده که دروست ده بیت.

یه کهم: سه رته تا با له رافه ی فەرمووده که وه ده ستی بکهین که پیغه مبه ری خودا صلی الله علیه وسلم ده فەرموویت: باش بن له گه ل ئافره تان، و ئامۆزگاری و ریتمووی یه کتر بکهن له و پیناوه دا، چونکه ئافره ت له په راسوو دروست بووه، چه ماوه ترین به شی په راسویش به شی سه ره وه یه تی، که ئه گهر به ته وی راستی که یته وه ده یشکی و ئه گه ریش وازی لیبه یی ههر به چه ماوه یی ده مینیتته وه، بۆیه ئاگاتان له ئافره تان بیت و باش بن له گه لیان.

دووهم: هه ندیک له نووسه ران بۆ خو په راندنه وه له واتای فەرمووده که به لاوازی له قه له م ددهن و ده لپن فەرمووده که دروست نیه، هه ندیکی تریش ده لپن مه به ست له فەرمووده که ته نها (تشبیه) لیکچواندنه نه که له بنه رته دا و ابیت. به لام ئهم دوو بۆچوونه هه ر دووی لاوازه و ته صل ئه وه یه که فەرمووده که دروسته و واتا که یشی حه قیقیه وه یچ لیکچواندن (تشبیه) وه جازیکی تیدا نیه.

سییه م: بۆ په شتر استکرده وه ی ئهم فەرمووده یه چه ندین ده قی قورئانمان هه یه که جه خت له سه ر هه مان راستی ده کاته وه، که خوی گه وره ههر له جه سه ته ی ئادم حه وای دروست کردوه له وانه:

- {وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا} ([۱۴]). واته: یه کیک له به لگه و نیشانه کانی گه وره یی خوا ئه وه یه که له خودی خوتان هاوسه ری بۆ دروست کردوون.

- {وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا} ([۱۵]). واته: خوی بالاده ست له خوتان هاوسه ری بۆ دروست کردوون.

- {يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا رُؤُسَكُمْ} ([۱۶]). واتا: نه ی خه لکینه پارێزگاری سنوره کانی ئه و خوی به کهن که ئیوه ی له یه که کس دروست کردوه پاشان هه رله و که سه خوی هاوسه ری بۆ دروست کردوه.

نه که ته نها ئه وه نده به لکو ته ورات و ئینجیل و سه رجه م په رتوکه ئاسمانیه کانی تریش جه خت له سه ر هه مان راستی ده که نه وه، له وانه له سفری ته کویندا هاتوو: {وَقَالَ الرَّبُّ الْإِلَهُ: «لَيْسَ جَيْدًا أَنْ يَكُونَ آدَمُ وَحْدَهُ، فَأَصْنَعُ لَهُ مُعِينًا نَظِيرَهُ» ۲۱ فَأَوْقَعَ الرَّبُّ الْإِلَهُ سُبَاتًا عَلَى آدَمَ فَنَامَ، فَأَخَذَ وَاحِدَةً مِنْ أَضْلَاعِهِ وَمَلَأَ مَكَانَهَا لَحْمًا. ۲۲ وَبَنَى الرَّبُّ الْإِلَهُ الضِّلْعَ الَّتِي أَخَذَهَا مِنْ آدَمَ امْرَأَةً وَأَخَصَرَهَا إِلَى آدَمَ} ([۱۷]). واتا: خوی گه وره فەرمووی: باش نیه ئادم به ته نها بمینیتته وه، که سیکي هاوشیوه ی خوی بۆ دروست ده که م، پاشان خوی گه وره ئاده می خه واند و یه کیک له په راسوه کانی ده ره ئینا و شوینه که ی به گوشت پر کرده وه و له و په راسوه ی له ئاده می وه رگرت ئافره تیکی دروست کرد وه ئینای بۆلای ئادم.

چوارهم: زۆریه ی زۆری رافه کارانی قورئانیش هه مان بۆچوونیان هه یه ([۱۸]) و ئه و ده قانه به و شیوه یه رافه ده کهن که حه و له په راسوی چه یی ئادم دروست بووه له وانه: (الطبري، القرطبي، ابن كثير، الزمخشري، الألوسي، ابن العربي، الرازي، ابن الجوزي، البيضاوي، ابن عاشور، السمرقندي، ابن عادل، النسفي، السيوطي، الخازن، الثعالبي، أبو السعود، النيسابوري، جلال الدين المحلي، مقاتل بن سليمان البلخي، ابن عجيبة، السمرقندي، الواحدي، ابن عطية، السمعاني، الشوكاني، الشنقيطي، الماوردي، أبو بكر الجزائري، سيد طنطاوي) ([۱۹]).

جا تو بلی هه موو ئه و زانا و بلیمه تانه له و ده قانه تینه گه یشتبن؟!!!!.

پینجه م: کو ی ئهم فەرموودانه باسی سه ره تا کانی بوون ده کهن نه که کو ی ئادمه یزاد و یه که به یه که ی مرۆفه کان، روونتر بلین ئهم فەرموودانه

تهنها ئادهم و حهوا ده گرنه وه وگشتگير ناکرین، بویه هیچ ئافره تیکی تر جگه له حهوا له پهراسوو دروست نه بووه ههر وهك چۆن هیچ پیاوئیکی تر جگه له ئادهم له خۆل دروست نه بووه.

شه شه: هۆکاری سه ره کی هاتی فه رموده که وهك له سه ره تا وکو تاییه که یدا ده رده که ویت فه رمان کردنه به پیاوان به وهی که نهك ههر باش بن له گه لا ئافره تاندا، به لکو ده بئیت ئاموژگاری ورینمووی یه کتریش بکه ن له م پیناوه دا، دیاره ئه مه ییش پێچه وانهی خواستی ئه و که سانه یه که ده یانه ویت فه رموده که وا وینا بکه ن که پێغه مبه ری خودا سوکایه تی به ئافره ت کردوه له فه رموده که یدا.

حه وته م: کاتیک ده ئین: ئافره ت له به شیک پیاو دروست بووه، ئه مه ئه وه ناگه یه نیت که پیاو له ئافره ت به ریزتره، یان باشتره، خۆ ئه گه ر ئه مه راست بئیت ئه وه هه موو پیاوانی پاش ئادهم له ئافره ت دروستبوون وله دایک بوون که واته ده ره نجامه که پێچه وانه یه.

هه شه ته م: بویه خوای گه وه ره په راسووی ئاده می هه لئێژاردوه که خاتوو حه وای لی دروست بکات چونکه په راسوو نزیکترین ئه ندای جه سته یه له دل ه وه وه ره ئه ویش قه لغانی پاراستنی دل ه، وه ره بویه ییش خواره تا بتوانیت به ته وای پاریزگاری دل ه بکات، که واته خواربوونه وه که ی زۆر پێویست و ناوازه یه، خۆ ئه گه ر راست بوايه ئه و کات سوودیک ئه وتوی نه ده بوو، هاوشیوه ی چه مانه وه ی په راسوو سۆز و چه مانه وه ی ئافره تیش به مه به سته ی پاراستن و پێگه یان دنی هه ستیارترین خانه کانی کۆمه لگا دیت که خێزانه.

نویه م: وشه ی {أَعْوَجَ} له فه رموده که دا به مه به سته ی خواری وخرابی به کار نایه ت، به لکو ئه م ووشه یه له زمانی عه ره بیدا به سی و اتا دیت، که بریتیه له: (حنو)، (عطف)، (میل)، هه رسیکیان به مه به سته ی سۆز و خۆشه و یستی و خواربوونه وه و چه مانه وه دیت به لای که سی خۆشه و یستدا، هه ر بویه له واقیعه شدا ده بینین ئافره ت هه میشه سۆز و به زه یی و خۆشه و یستی به سه ر بیرکردنه وه و برپاره کانیدا زاله. ده یه م: ئه گه ر خه لکانیک بیان ه ویت ئه م فه رموده یه وا رافه بکه ن که مه به ست پێی باسکردنی خواری و خرابی ئافره تانه، ئه وه ده که ونه کیشه له گه ل چه ن دین فه رموده ی تر که ئه م جۆره لیکدان ه وه و بۆچوونانه به رامبه ر ئافره ت ره ت ده که نه وه، له وانه:

. پێغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم ده فه رمویت: {إِنَّمَا حُبَّبَ إِلَيَّ مِنْ دُنْيَاكُمْ النِّسَاءُ، وَالطَّيِّبُ، وَجُعِلَتْ قُرَّةُ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ} (۲۰) واته: سی شت له دونیادا خۆشه و یست کراون به لامه وه، یه که میان ئافره ته، جا ئایا ده گونجیت پێغه مبه ری خودا صلی الله علیه وسلم به خرابیش ناویان ببات و خۆشیشی بوین؟ ئایا له پێغه مبه ری خودا صلی الله علیه وسلم ده وه شیت ه و شتی خرابی خۆش و یستبیت؟ به دلنیا ییه وه نه خیر. یه کیکێ تر له وه فه رمودانه ئه وه به که پێغه مبه ری خودا صلی الله علیه وسلم ده فه رمویت: {خَيْرُ مَتَاعِ الدُّنْيَا الْمَرْأَةُ الصَّالِحَةُ} (۲۱) واته: باشترین وچاکترین خۆشی دونیا ئافره تیکێ باش و گونجاوه، جا گه ر ئافره ت خوار و ناله باره، چۆن پێغه مبه ر صلی الله علیه وسلم ده فه رموی: باشترین خۆشیه کانی دنیا بریتیه له ئافره تیکێ باش.

یازده یه م: له کو تاییدا ده ئیم مه به سته ی سه ره کی ئه م فه رموده یه و سه رجه م فه رموده هاوشیوه کانیشی ئه وه یه که پیاوان له لایه نی سۆزدار و ده روونی و جه سته یی و شیوازی بیرکردنه وه و برپاردان و گشت لایه نه کانی تری پێکهاته ی ئافره ت تیبگه ن و جیاوازییه کانی ئیوانیان قبولا بکه ن و به ووریا ییه وه مامه له یان له گه ل بکه ن، و به زۆر هه وئی گۆرینی نه ده ن، چونکه سروشتی ئافره ت وایه و زۆریش پێویسته که وابیت بۆ ئه وه ی بتوانیت به رۆتی په ره رده کاری خۆی هه ستیت له ژياندا، هه ر بویه ش پێغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم له فه رموده که دا ده فه رمویت: {فَإِنْ دَهَبَتْ تُقِيمُهُ كَسْرَتَهُ} واته: ئه گه ر به ته ویت راستی بکه یته وه و ئه و چه مانه وه و سۆزه ی تیدا نه هیلت و شیوازی بیرکردنه وه و سروشتی دروستبوونی بگۆریت ئه وه ده بئیت بیه سکی نیت و هه سته بریندار بکه یته و پێرزی به رامبه ر بکه یته، و نه هیلت وهك سروشتی خۆی بیر بکاته وه. که واته ئه وه ی تۆ به بۆچوونی خۆت پیت وایه راستکردنه وه یه بۆ ئافره ت له راستییدا شکانده.

باسی دووهم

{مَا رَأَيْتُ مِنْ نَاقِصَاتِ عَقْلِ وَدِينٍ أَذْهَبَ لِلْبَّ الرَّجُلِ الْحَازِمِ مِنْ إِحْدَاكُنَّ}

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: (حَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي أَصْحَى - أَوْ فِظْرِ - إِلَى الْمُصَلَّى، فَمَرَّ عَلَى النَّسَاءِ فَقَالَ: يَا مَعْشَرَ النَّسَاءِ تَصَدَّقْنَ، فَإِنِّي أُرَيْتُكُنَّ أَكْثَرَ أَهْلِ النَّارِ). فَقُلْنَ: وَيَمَّ يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: {تُكْفِرْنَ اللَّعْنَ، وَتَكْفُرْنَ الْعَشِيرَ، مَا رَأَيْتُ مِنْ نَاقِصَاتِ عَقْلِ وَدِينٍ أَذْهَبَ لِلْبَّ الرَّجُلِ الْحَازِمِ مِنْ إِحْدَاكُنَّ}. قُلْنَ: وَمَا نُفْصَانُ دِينِنَا وَعَقْلِنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَالَ: {أَلَيْسَ شَهَادَةُ الْمَرْأَةِ مِثْلَ نِصْفِ شَهَادَةِ الرَّجُلِ}. قُلْنَ: بَلَى. قَالَ: {فَدَلِكُ مِنْ نُفْصَانِ عَقْلِهَا، أَلَيْسَ إِذَا حَاصَتْ لَمْ تُصَلِّ وَلَمْ تَصُمْ}. قُلْنَ: بَلَى. قَالَ: {فَدَلِكُ مِنْ نُفْصَانِ دِينِهَا}.. ([٢٢]).

ئەم فەرموودەییە یەکیکی ترە لە فەرموودە دروستەکان، هەرچەند خەڵکانیک بوو خۆ لادان لەواتا وچەمکەکانی هەوێیان داوہ بەلاواز لەقەلەمی بدەن بەلام بەهەلەدا چوون و لەرووی دروستیەو فەرموودە کە هیچ کێشە ی نەبە، لەبەرەمبەریشدا خەڵکانیک نەزان بەهەلە کە وتونەتە گیانی فەرموودە کە و واتای نەشیایان بوو تاشیوہ کە گواہی پێغەمبەری خودا صلی اللہ علیہ وسلم لەم فەرموودەییەدا بپێزی بەرامبەر بە ئافرەت کردوہ کە ئەمەیش پێچەوانە ی راستییەکان و رەوشتی پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم وواتای راستەقینە ی فەرموودە کە یە.

بۆیە لێرەدا و لە پێناو رەواندەنەوہ ی ئەو گومانانە لەچەند خالێکدا تیشک دەخەینە سەر فەرموودە کە و سەرەتا لە واتاکە یەوہ دەستپێدە کە یە: یە کەم: ئەبو سەعیدی خدری رەزای خوای لێبیت بۆمان دە گێریتەوہ و دە فەرمووت: پێغەمبەری خودا صلی اللہ علیہ وسلم لە روژی جەژنی قوربان، یان رەمەزاندە بووہ - دیارە گومان هە یە کە کام جەژن بووہ- رویشت بەرەو ئەو شوینە ی کە نوێژی جەژنی لێ دە کرا- و چوہ لای ئافرەتەکان و پێی فەرمان: ئە ی کۆمە لێ ئافرەتان خێر و چاکە زۆر بکەن، چونکە وام نیشان دراوہ کە ئێوہ زۆرینە ی خە لکی دۆزەخ بن. ئافرەتەکان گوتیان: لە بەر چی ئە ی پێغەمبەری خودا صلی اللہ علیہ وسلم؟.

فەرمو ی: لە بەر ئەوہ ی ئێوہ زۆر کات زامانتان بە شیوہ ی ناشیاو بە کار دەھینن، قسە ی بە خە لک ی دە لێن، تانە ی پێ دە لێن، چاکە و شتی بەرامبەر لە بیر دە کەن، کە سێکە نە بینوہ هاو شیوہ ی ئێوہ کە خۆ ی دین و ژیری ناتەواو بیت، بە لام توانای بردنی بیر و ژیری پیاوکی زۆر دانای ھە بیت.

گوتیان: ئە ی پێغەمبەری خودا صلی اللہ علیہ وسلم ناتەواوی دین و ژیریمان لە چییەوہ یە؟.

فەرمو ی: ئایا شایە تی ئافرەتیک بە نیوہ ی شایە تی پیاوکی نییە؟.

گوتیان: بە لێ.

فەرمو ی: ئێ ئەوہ ی کە می ژیریە تی.

پاشانی ش فەرمو ی: ئە ی کە دە کە ویتە سواری مانگانەوہ واز لە نوێژ و روژوو ناھینیت؟.

گوتیان: بە لێ.

فەرمو ی: ئەوہ ی ش ھ ی کە می ئاینیتی.

ئەمە بە کورتی واتای فەرموودە کە یە.

دووہم: کاتیک ئیمە دەمانە ویت بە شیوہ ی کێ زانستی و دروست رافە ی فەرموودە یە ک یان ھەر دە قتی ک بە کە ی ن دە بیت سەرەتا کۆمە لیک خالی سەرەتای لە بارەوہ بزانی ن لەوانە: خاوەنی بابەتە کە و کات و شوین و مە بە ستە کە ی و ئەو کە سانە ی کە قسە کە یان ئاراستە کراوہ، چونکە زانی ن ئەمانە زۆر شتمان بوو روون دە کە نەوہ و لە زۆر ھە لە و ھە لدیر لە تیگە یشتی فەرموودە کە دەمان پارێزن بوو نمونە لەم دە قە ی بەردە ستماندا:

أ-بێژەری فەرموودە کە پێغەمبەری خودایە صلی اللہ علیہ وسلم کە خوای گەورە خۆ ی شایە تی رەوشتە رزی بوو دە دات و پێی دە فەرمووت: {وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ} ([٢٣]). واتا: و بە راستی تۆ لە سەر رەوشتیکی زۆر گەورە و ناوازیەت، ھەر بۆ یە ش بوو کە ھاوہ لە کانی بە رادە یە

خۆشیان دەو یست کە پێغەمبەریان صلی اللہ علیہ وسلم لە خۆیان و مال و مندال و ھەموو کەس و کاریان زیاتر خۆش دەو یست.

ب- جا کە سێک خوای گەورە بەو شیوہ ی شایە تی رەوشت بە رزی بوو بدات بلی لێ بوە شیتەوہ بپێزی بەرامبەر دۆست و شوینکە وتوہ کانی

خوی بکات؟!.

ت- کاتی فەرموودە کە وەکو باسماں کرد لە رۆژی جەژندا بوو کە رۆژیکی پیرۆزە و رۆژی گەردن ئازادی و لیبوردەیی و دنه‌وایی کردنی یە کتره، نه‌ک یێزیی کردن و دل یەشاندن.

پ- شوێنی فەرموودە کە: شوێنی پەرستش و کړنووشبردن و خوا لەخۆ رازیکردن بوو، نه‌ک یێزیی و سەرکۆنه کردن.

ج- بابەتی قسەکان ئامۆژگاری و هەننان بوو بەرەو بەخشین و چاکە کردن و دوورکەوتنەو لە خرابە، جا ئایا لەهیچ مامۆستایەکی ژیر دەوێت و هەستێتەو کە بیهوێت کە سێک ئامۆژگاری بکات لەبری ئامۆژگاری یێزیی بەرامبەر بکات و سەرکۆنەیی بکات؟! ئێه ئه‌گەر ئه‌و کەس و مامۆستایه پێغه‌مبەری خودا بێت صلی الله علیه وسلم؟!.

ح- قسە بۆ کراوەکان لە فەرموودە کە دا زۆرینەیان ئافەرەتانی پشتیوانان و خەڵکی مەدینە بوون کە زۆر پێغه‌مبەری خودایان صلی الله علیه وسلم خۆشویستو و بەرامبەری بەئەمەک بوون و پێغه‌مبەری خودایش صلی الله علیه وسلم زۆر یزیی لێ گرتون و لە زۆر فەرموودەدا ستایشی کردون. جا بە پێی خۆیندەنەوێ ئه‌م هەل و مەرجانە ئایا دەگونجێت پێغه‌مبەریکی ئاوا صلی الله علیه وسلم کات و شوێن و خەڵکیکی ئاوی هەلبژارد بێت بۆ یێزیی کردن بە ئافەرەتان و بێ هیوا کردنیان و بە کەم نیشاناندانیان بەرامبەر بە پیاوان؟!.

خۆ ئه‌گەر ئه‌م فەرموودەیه لە کاتی دادگای کردنی ئافەرەتیک یان سزادانی لە سەر هەلەیه کی گەورە بهاتایه بۆ نموونه زینای بکردایه، یان دزی بکردایه، دەمانگوت لەوانه‌یه وابێت، بەلام ئه‌م کەسە و لەم کات و شوێنە پیرۆزە و بەرامبەر بەم توێژە خواناس و بۆ خوا صولحاوی کۆمەلگا هەرگیز رێی ئێ ناچیت و هیچ پاساوێکی نییه بۆیه ناکریت مەبەستی فەرموودە کە ئه‌وه بێت.

سێیه: پێغه‌مبەری خودا صلی الله علیه وسلم نەیفەرموو ئافەرەتان کەم عەقل و کەم دین، بەلکو بە پێچەوانه‌وه باس لە هێزی کاریگەریان دەکات لە سەر پیاوان، بەلام ئه‌و شیوازی هەلبژاردوو بۆ گەیانندی مەبەستە کە ی جۆریکە لە بوێزی و لە زمانێ عەرەبیدا پێی دەگوتریت: (ستایش کردن به گله‌یی). بۆیه لێرەدا وەک بە شیک لە پیاوه‌لدا ن سەرسامی خۆی نیشانداوه بەرامبەر بە هێز و کاریگەری ئه‌وان لە سەر پیاوان، کەچۆن توانای لە خستە بردنی پیاوی زۆر دانا و ژیریان هەیه..

چوارەم: بە کارهێنانی وشەیی (نقص) واتە: (کەمی) مەبەست پێی کەمی ژماره و کەرەتە نه‌ک کەسایه‌تی و رێز، وەکو دواتر پێغه‌مبەری خودا صلی الله علیه وسلم خۆی رافه‌ی دەکات، ئافەرەتیش هیچ بەرپر سيارتیه‌کی شەری ئه‌و کەم و کورتیه ناگریتە ئەستۆ چونکە شایه‌تی ئافەرەت یان پەرستشی هەرچەند و هەرچۆن بێت پەرورەدگار وای دیاری کردوو، هەر وەک چۆن کاتیک نەخۆشیک لە بەر نەخۆشی رۆژووی رەمەزانی پێ ناگریت، یان کە سێکی گەشتیار کە نوێژەکانی کورت دەکاتەو، ئەمانه‌هیچیان نابنە مایه‌ی کەموکوری یان بە کەم سەیرکردنی مرۆفەکان، بەلکو بە پێچەوانه‌وه پێغه‌مبەری خودا صلی الله علیه وسلم لەوبارەیه‌وه دەفەرمویت: {إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يُحِبُّ أَنْ تُؤْتَى عَزَائِمُهُ} [٢٤]. واتە: خۆی گەورە چەندی پێخۆشه کە فەرمانه‌کانی وەکو خۆی جێبەجێ بکریت لە کاتە ئاساییه‌کاندا، ئەو نەدەیشی پێ خۆشه کە مۆلەت و ئاسانکاریه‌کانی جێبەجێ بکریت لە کاتە نااساییه‌کاندا، بۆیه کاتیک ئافەرەت لە سووری مانگانه‌دا واز لە نوێژ دینیت یان رۆژوو، ئەمەیش دیسانه‌وه جێبەجێکردنی فەرمانی خۆی گەورەیه و خۆی گەورە ئه‌م کاره‌ی پێ خۆشه، ئیتر چۆن ئەمە دەبێتە مایه‌ی کەمی یان سووکی ئافەرەتان؟!.

پنجەم: (عقل) لە زمانێ عەرەبیدا بەواتای بەستنه‌وه‌ی گرتنه‌وه و زالبوون دیت بە سەر حەز و سۆز و ئارەزووه‌کاندا، پیاو بەو پێیه‌ی کە کاری دابینکردنی بژێوی و روبرو بوونه‌وه‌ی سەختیکانی ژیانه‌ لایه‌نی ژیری زیاتر زاله‌ بە سەر بریاره‌کانیدا لە بەرامبەریشدا ئافەرەت بەو پێیه‌ی کە کاری بەخێوکردنی مناله‌ و پەرورەده‌ و پێگه‌یانندنه‌ زیاتر لایه‌نی سۆزداری زاله‌ بە سەر بریاره‌کانیدا، ئەمەیش پەيوه‌ندی بەووه‌ نییه‌ کە کێ له‌ کێ باشتره‌؟ بەلکو پەيوه‌ندی بە رۆل و ئەرکی ئەم دوو رەگەزه‌وه‌یه‌ له‌ ژياندا، پیاو کە ئەرکی دابینکردنی بژێوی ژیانی بە سەردا دراوه‌ پێوستی زیاتری به‌ ژیری و بێرکردنه‌وه‌یه، له‌ بەرامبەریشدا ئافەرەت کە بە خێوکه‌ر و پەرورەده‌کاره‌ له‌ کۆمه‌لگادا پێوستیه‌کی زۆری به‌ سۆز و خۆشه‌ویستی هەیه، بۆیه خۆی کاربه‌جێ هەریه‌ کەیان به‌ پێی پێوستی خۆیان به‌هره‌ی پێداون.

شەشەم: ئه‌گەر ئه‌م فەرموودەیه بکریته‌ پێوه‌ر بۆ ژیری و عەقڵی مرۆفەکان ئه‌وه‌ دەبێت بلێین کە ئافەرەت بەهره‌مەند تره‌ له‌ بواره‌دا، چونکە

ئەگەر وتمان ئافرەت كەم عەقلە و بەلام لەگەڵ ئەوەشدا بتوانیت زال بێت بەسەر پیاویکی زۆر دانا و ژیردا و تەواو كۆنترۆلی عەقلى بكات، وەكو پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم ئاماژەى پى دەكات، ئایا لەم هاوكێشەدا كى كەم عەقلە و كى زۆر عاقلە؟ بەدنياپەيوە لە خستە براو كەم عەقلە نەك لە خستەبەر.

حەوتەم: سەبارەت بەو حوكمەى فەرمودە كە ئاماژەى پێدەكات و دەيكاتە پێوەر بۆ سەلماندى كەم عەقلى ئافرەتان كە بابەتى شاھتە، خۆ ھەموو كەس دەزانیت كە ئەو حوكمە رەھا نى بەلكو لەھەندىك كار ومامە ئەى تايبەت و لاوھى و بەرتەسكدا يە، بەتايبەتى ئەو بوارانەى كە دوورە لە ئەرك و تايبەتمەندى ئافرەتەو وەكو: بوارى بازىرگى كە ئافرەت زۆر خەمى پێوەر ھەئناگریت، بۆيە دەكریت زوويش لەبىرى بچیت، لەبەرئامبەردا و لەزۆر بابەتى ھەستىار وگەورەدا شاھتە ئافرەت ھاوتای شاھتە پیاو وەرگىراو لەوانە لە گىرانەوھى فەرمودە كە نىوھى دىنە رىوايەتى ئافرەت وەكو پیاو تەماشاكراو و ھىچ جىاوازی لەنێوانیاندا نەكراو، بگرە لە ھەندىك بواردا شاھتە ئافرەت لە شاھتە پیاو بەھێزتر سەیر كراو و وەرگىراو، بەتايبەتى لەو بوارانەدا كە تايبەتن بە ئافرەتانەو، وەكو: مەسەلەى شىر پىدان، كچىنى ئافرەت، عىددە، نەسەب و كۆمەلى مەسەلەى ھەستىارى دىكە. جا تۆ بلى ئىمە ئەمانە بزانی بەلام پێغەمبەر صلى الله عليه وسلم نەيزانى و ئەو حوكمەى بەو رەھايە دابىت؟!!!

ھەشتەم: سەبارەت بەو ھۆكارە زانستیانەيش كە وادەكەن لەھەندىك بابەتى فېقھىدا شاھتە دوو ژن بەيەك پیاو بچیت زانایان دەلێن جىاوازیەكى زۆر لەنێوان مېشىكى پیاو و ئافرەتدا ھەيەلەوانە:

۱- بەشپۆھىەكى گشتى مېشىكى ئافرەت لەمېشىكى پیاو بچوك ترە و رێژەى خانەكانى مېشىكىيان بەراورد بە پیاوان كەمترە ھەر بۆيە ئەگەرى توشبوونيان بەنەخۆشى زھامەر و خەلەفان و لەبىرچونەو دوو ھىندەى پیاوان زياترە.

۲- مېشىكى ئافرەت توانای ھەلكردنى لەگەلا بارودۆخى قورس و ناھەموار كەمترە و ئەرك و كارى رۆژانە و فشارە دەروونىەكان زياتر كارى تىدەكەن و ئەگەرى توشبوونى بەدلەراوكە و خەمۆكى و ترس زياترە.

۳- ئافرەت كۆمەلىك تايبەتمەنى جەستەى ھەيە كەئەوانەيش دىسانەو كارىگەرى لەسەر ئەركەكانى مېشىك و يادەوھەريەكانى دروست دەكەن لەوانە سوپى مانگانە و سوك و زاكردن و شەونخونى كردن و شىردان و پەرورەدى مندال و ھەموو ئەوانەيش كەھەندىكىان بەردەوام دووبارە دەبنەو كارىگەرى خراب لەسەر بارى دەروونى ئافرەت بەجى دەھێلن.

كۆى ئەم ھۆكارانەيش وا دەكەن ئافرەت ئەگەرى لەبىرچونەوھى زۆرتر بىت لە پیاوان بەتايبەتیش لەو بوارانەدا كە زۆر جىبى بايەخ نىە بەلايەو و ئايەتەكەى قورئانىش باس لە ھەمان ھۆكار دەكات و دەفەرمووت: [أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى] [٢٥]. و اتا: ئەگەر يەكێكىان بىرى چووھەو تائەوى تریان بىرى بخاتەو. ئىتر ئەمە چ پەيوەندىەكى بە رېز و پىرېزىوھە ھەيە؟!!!

نۆيەم: مەبەستى سەرەكى فەرمودەكە و ھۆكارى بنەرەتى قسەكان وەكو لە سەرەتاكەيدا بۆمان دەردەكەوتە ھەولدانە بۆ ھەلئانى ئافرەتان بۆ كارى چاكە و ئەنجامدانى پەرستشى زياتر بۆ پرکردنەوھى ئەو كەموكورپىانەى كە بە ھۆى ھەندىك تايبەتمەندى جەستەى ئافرەتەو لە پەرستشەكانىدا روو دەدات، ھەرۆھا ئاگادار كەردنەوھى و دوور خستنەوھىانە لەو ئاكار و رەفتارە خرابانەى كە زياتر ئافرەتان ئالوودە و توشى دەبن، بە مەبەستى ئەوھى كە خۆيان چاك بكەن، ئەمەيش بەلگەى دلسۆزى پېغەمبەرى خودايە صلى الله عليه وسلم بەرامبەر بە ئافرەتان، نەك رق لىبوونەوھى و بەسووك سەير كردن، چونكە ئەگەر يەكێكى رقى لە يەكێكى بىت و بەسووك سەيرى بكات نايت ئامۆزگارى بكات و سەرزەنشى بكات بەلكو حەز دەكات لەيەك جى سەدجار مى بشكى، پىشپىنەكانى ئىمەش راست دەكەن كە گوتويانە: (دۆستم ئەو كەسەيە كە دەمگرىتى).

دەيەم: فەرمودەكە نەيفەرمووھى زۆرەيە خەلكى دۆزەخ ئافرەتن لەبەر ئەوھى كە لەرەگەزى مېينەن بەلكو لەبەر ئەو خوە خرابانەيە كە ئاماژەى پىكرودە، خۆ ئەگەر ئەو خوانە لەپياویشدا ھەبن ھەر ھەمان چارەنووسى دەبىت.

ياز دەيەم: ئەم فەرمودەيە بەلگەيەكى زۆر روون و ئاشكرايە لە سەر رىز و مافى ئافرەت لە ئىسلامدا، كە دەبينىن چۆن پېغەمبەرى خودا صلى الله عليه وسلم بەسەرى كردنەتەو، بەتايبەتى بەر لە پیاوان لەو رۆژە پىرۆزەدا قسەى بۆ كردوون و ئامۆزگارى كردوون، لەملايشەوھى ئافرەتان

بویرانه و راشکاوانه پرسیار و بوچوونه کانیاں عهرزی پیغه مبهری خودا صلی الله علیه وسلم کردووه و ئه ویش چند به سنگیکی فراوانه وه قسه کانی لی قبول کردوون و بوچوونه کانی خوئی و حوکمه شهرعییه کانی بو روون کردوونه ته وه، ئایا له روژگار ه کانی سه دهی بیست و یه ک و بانگه شهی ماف و ئازادی ژناندا که س ئه و مافه ی هه یه ئاوا قسه له قسه ی سهر کرده یه کدا بکات و قسه کانی پی بپریت و ئه ویش به و شیوه یه به سنگیکی فراوان و گیانی به زهی و له خو بورد ه یه وه قسه کان وه برگیریت و روونکردنه وه یان له سهر بدات؟.

دوازده یه م: کاتیک پیغه مبهری خودا صلی الله علیه وسلم قسه له سهر هه ندیک خوی خراپی ئافره تان ده کات مه بهستی ئه وه نه بووه که ئه م جوړه هه سترکدنه له ئافره تدا قوول بکاته وه، یان بلی هه موو ئافره تان هه ر وان و قسه ی ناشیرین ده که ن و هه ر وایش ده میننه وه، به لام مه بهستی ئه وه بووه ئافره تان ئه م سیفه ته یان تیدایه با وازی لی بهینن، یان هه ول بدن له بهر ئه وه ی نوپزه که یان که متره نوپزی سوننه ت زور بکه ن له وکاتانه دا که پاکن، بو ئه وه ی بتوانن ئه و لایه نه پر بکه نه وه، ئه م جوړه هه ئنانه ش پیغه مبهری خودا صلی الله علیه وسلم نه ک ته نیا به رامبه ر به ئافره ت به لکو زور جار به رامبه ر به پیاوایش به کاری هیناوه.

بو نمونه پیغه مبهری خودا صلی الله علیه وسلم ده فهرمویت: {إِنَّا أُمَّةٌ أُمَّیَّةٌ لَا نَكْتُبُ وَلَا نَحْسُبُ} ([۲۶]). واته: ئیمه ئومه تیک نه خوینده وارین، نووسین و ئه ژمارده کردن نازانین، لیره دا خو مه بهستی پیغه مبهری خودا صلی الله علیه وسلم ئه وه نییه گیانی نه خوینده وارپی له ئومه تی ئیسلامیدا قول بکاته وه، به لکو مه بهستی ئه وه یه هه لمان بنیت که خوینده وار بین و خو مان چاک بکه یین، چونکه ئیمه ئومه تی (اقرا) و خوینده وارین، ناکریت نه خوینده وار و نه فام بین.

له کو تایدیدا ده بیت ئیمه ئه و راستیه له بیر نه که یین که ئایینی پیروزی ئیسلام ریزی ته وای بو هه موو پیکهاته کانی ئه م بونه وه ره دابین کردووه و تایبه تمه ندیه کانی ریز لیگرتووه و پاراستووه، هه ریه که ئه رک و رولیک پی سپردراوه که له گه ل بونیاتی جهسته ی دهر وونی ئه و بونه وه ره دا گونجاو بیت. نهنگی و سووکی له وه دایه که مروف ئه رکه کانی خوئی جیبه جی نه کات و لی لابدات، نه ک به پیچه وانه وه.

بویه هه رکاتیکیش ویستمان رافه ی فهرمووده یه ک بکه یین پیویستمان به وه یه که هه موو فهرمووده هاوشیوه و هاوبابه ته کانی وه برگیرین و له دهرنجامی خوینده وه یه کی زانستی و بابه تیانه حوکمه شهرعییه کانیاں لی وه برگیرین، نه ک ته نیا له روانگه ی فهرمووده یه که وه و به پی تیگه یشتنی خو مان چون بمانه ویت ئاوا رافه ی بکه یین .

باسی سییه م

{لَوْ كُنْتُ أَمْرًا أَحَدًا أَنْ يَسْجُدَ لِغَيْرِ اللَّهِ لَأَمَرْتُ الْمَرْأَةَ أَنْ تَسْجُدَ لِزَوْجِهَا} (لَمَّا قَدِمَ مُعَاذٌ مِنَ الشَّامِ سَجَدَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: {مَا هَذَا يَا مُعَاذُ؟} قَالَ: أَتَيْتُ الشَّامَ فَوَافَقْتُهُمْ يَسْجُدُونَ لِأَسَاقِفَتِهِمْ وَبَطَارِقَتِهِمْ، فَوَدِدْتُ فِي نَفْسِي أَنْ نَفْعَلَ ذَلِكَ بِكَ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: {فَلَا تَفْعَلُوا؛ فَإِنِّي لَوْ كُنْتُ أَمْرًا أَحَدًا أَنْ يَسْجُدَ لِغَيْرِ اللَّهِ لَأَمَرْتُ الْمَرْأَةَ أَنْ تَسْجُدَ لِزَوْجِهَا}..)) ([۲۷]).

ئه م فهرمووده یه ش دیسانه وه یه کیکه له و فهرموودانه ی که ئه گه ر مروف سهرپی پی و اتاکه ی لیک بداته وه، ئه وه ئالوزپی و گومانیک زوری بو دروست ده بیت، جا ئیمه لیره دا و له پیناوه دهرخستنی روی راستیه کان وخو پاراستن له و جوړه ئالوزی و گومانانه ئه م چند خاله له سهر فهرمووده که ده خه ینه روو و سه ره تایش له رافه ی فهرمووده که وه ده سته پیده که یین:

یه که م: واتای فهرمووده که: کاتیک موعازی کوری جه به ل له شام گه رایه وه کړنووشی بو پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم برد، پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم - که ئه م کاره ی له موعاز بی پی سهر بوو- فهرمووی: ئه مه چییه ئه ی موعاز؟! موعاز له وه لامدا گوئی: چووم بو شام بینیم ئه وان. ئه هلی شام. کړنووشیاں بو پیاوه ئایینییه کان دهر برد، منیش پر به دل پیم خوش بوو کړنووشت بو به یین و به م شیوه یه ریزت لی بگرین. پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم فهرمووی: کاری وانه که ن، چونکه گه ر بگونجایه و دروست بوایه فهرمان بکه م به که سیک کړنووش بو که سیک تر ببات، ئه و فهرمانم ده کرد به ئافره ت که کړنووش بو پیاوه که ی ببات.

دووه م: ئه م فهرمووده یه له رووی ریگه کانی گیرانه وه یه وه به کومه لیک هاتووه که هه ر یه که یان هوکاری هاتی فهرمووده که بو شتیک ده گپرتیه وه

جياوازه لهوى تر.

هه نديك لهوانه هوكارى فرموده ده كه بو ئه وه ده گيرنه وه كه له سه ره وه باس مان كرد كه گوايه كاتيك موعاز له شام گه راوه ته وه كړنووشى بو پيغه مبه ر صلى الله عليه وسلم بردوو و پيغه مبه ريش صلى الله عليه وسلم هم فرموده ده يه فرموده.

هه نديكى تر بو ئه وه ده گيرنه وه كه گوايه روژنيكيان پيغه مبه رى خودا صلى الله عليه وسلم له ناو كوومه نيك له هاوه له كانيدا بووه و وشترين هاووه كړنووشى بو بردوو و پاشان هاوه له كانى فرموده ده: ئه ي پيغه مبه رى خودا صلى الله عليه وسلم بو كړنووشت بو نه به ين له كاتيكدا ئاژل و رووه ك كړنووشت بو ده بن؟ ئيمه له وان له پيشترين كه كړنووشت بو به ين، ئه ويش له وه لامدا ئه وه فرموده ده يه فرموده ([28]). هه نديكى تر بو ئه وه ده گيرنه وه كه گوايه ئافره تيك هاووه ته لاي پيغه مبه رى خودا صلى الله عليه وسلم و لى پرسيوه: ئه ي پيغه مبه رى خودا صلى الله عليه وسلم فلان كه سى ئاموزام هاووه داوام، جا حه ز ده كه م بزائم مافى پياو به سه ر خيزانه كه يه وه چييه؟ ئه گه ر زانيم ده توانم جي به جي بكه م شووى پى ده كه م، ئه گه ريش بزائم ناتوانم جي به جي بكه م شوو ناكه م، پيغه مبه ريش له وه لامدا وى فرموده ([29]). هه نديكى ديكه بو ئه وه ده گيرنه وه: كه گوايه كوومه نيك له هاوه لاني پيغه مبه رى صلى الله عليه وسلم وشترين ده بى و وشتره كه يان به ره لا ده كه ن له ناو باخيكد، جا به هوئى ئه وه كه وشتره كه له وه ر و جي به كه ي باش ده بى هار ده بى و ئيتر كه س ناتوانيت نزيكى بكه وى و ناتوان به كارى به ين، هه تا به پيغه مبه رى خودا صلى الله عليه وسلم ده لىن: پيغه مبه رى خودا صلى الله عليه وسلم له گه لىان ده چي به باخه كه وه و وشتره كه كه پيغه مبه رى خودا صلى الله عليه وسلم ده بينيت دىت به ره و رووى و كړنووشى بو ده بات، هاوه له كانيش كه ئه مه ده بينن ده لىن: ئه ي پيغه مبه رى خودا صلى الله عليه وسلم ئه گه ر ئه و بيزمانه كړنووشت بو به رىت ئيمه له پيشترين به وه ي كه كړنووشت بو به ين، پيغه مبه ريش صلى الله عليه وسلم له وه لامدا ئه م فرموده ده يه فرموده ([30]).

ئه مانه و چه ندين هوكارى تر له سه رچاوه كان و په رتووكه كانى فرموده ده سه باره ت به ها تى فرموده ده كه باس ده كړىت.

سيه م: به ده ر له هه موو ئه و هوكارانه ي بو ها تى فرموده ده كه باسكارون كه چى وچون بووه، ده قى فرموده ده كه خوئى بو خوئى دروسته و له چه ندين ريگه وه هاووه و ريگه كانى يه كتر پشتر است ده كه نه وه.

چوارهم: پيغه مبه رى خودا صلى الله عليه وسلم له فرموده ده كه دا به هيچ شيوه كه نه فرمانى كردوه و نه ريگه يشى داوه كه ژن كړنوش بو ميژده كه ي ببات، چونكه كړنوش بردن بو غه رى خوى گه وه به هه ر پاساويك وله ژير هه ر ناو نيشان نيكدا بيت مروف له بازنه ي باوه ر وئى سلام ده با ته ده ره وه وئى سلاميش بو يه هاووه تا مروفه كان له كوئى كوئى لايه تى و به ندايه تى يه كتر رزگار بكات وهه موو خه لى به ره و به ندايه تى راسته قينه ويه كتا په رستى ببات، جا چون ده گونجيت ئىستا بيت ره گه زيك بكانه كوئى لايه تى ره گه زه كه ي تر و به كوئى لايه تى، ئه مه زور دووره له راستى و له بنه ماكانى ئاييى پيروزى ئىسلامه وه.

بو يه ئه گه ر به وردى سه رنجى فرموده ده كه به ينن ده بينن پيغه مبه رى خودا صلى الله عليه وسلم پيى (لو) به كار ده هينيت كه له زمانى عه ره بيدا ئاميرى مه رج دانانه ويى ده گوتريت (حرف امتناع لامتناع) واته: (لو) له هه ر رسته يه كدا بيت وه لامى مه رج كه (جواب الشرط) مه حاله و ريگه پيدراو نيه له به ر ئه وه ي كارى مه رج كه (فعل الشرط) خوئى له خوئى مه حاله و ريگه پيدراو نيه.

بو نمونه ده لىن پيشه وا عه لى كورى تاليب گوتويه تى: (لو كان الفقر رجلاً لقتله). واتا: ئه گه ر هه ژارى مروفتيك بوايه ده مكوشت وله ناوم ده برد و خه لكيم له ده ستى رزگار ده كرد. به لام ئه مه هه رگيز نايه ته دى چونكه هه ژارى مروف نيه تا بگونجيت بكوزريت وله ناو بريت.

ليزه يشدا پيغه مبه رى خودا صلى الله عليه وسلم ده فرموده ده يه گه ر دروست بوايه فرمانى له و جو ره بكه م. به لام به هوئى ئه وه ي كه فرمانى له و جو ره دروست نيه و ريگه پيدراو نيه ته نانه ت بو پيغه مبه ريش صلى الله عليه وسلم ئه و فرمان به كارى وانا كه م و ريگه ي پينادم.

پينجه م: ئىسلام ئايى سيستم و ياسا و ريكخستنه وهه رگيز شه رزه ي وى سه روبه رى قبول ناكات، يه كه م قوتا بخانه يش كه پتويسته تاكه كان ليوه ي فيرى ياسا و ريز به ن قوتا بخانه ي خيزانه كه خشتى بناغه كه ي له دوو هاوسه ر پيك دىت و پيكه وه به ريارى پيكه ينانى ژيانى هاوبه ش ده دن و پيكي شه وه ئه رك و ماف به رپر رسيار يتيه كانى دابه ش ده كه ن، هه ر له و سونگه يه وه ئىسلام گرنگيه كى زورى به خانه ي خيزان داوه و ئه رك

ههیه و مه‌رج نبیه لای خوا، یان بۆ قیامهت هه‌ر وابیت، له‌وانه‌یه ئه‌و پیاوه‌ی که ده‌لێین مافی له‌ سه‌ر ژنه‌که‌ی زیاتره‌، لای خوا ژنه‌که‌ی سه‌د ئه‌وه‌نده‌ی پیاوه‌که‌ی به‌رێز و ئازیزتر بیت، ئه‌وه‌یش سه‌نگی مه‌حه‌که‌ و رێز و به‌رزپی راسته‌قینه‌ ئه‌وه‌یه که لای په‌روه‌ردگار بیت بۆ ژیا‌نی هه‌تا هه‌تایی بیت.

باسی چواره‌م

{يَقْطَعُ الصَّلَاةَ الْمَرْأَةُ، وَالْحِمَارُ، وَالْكَلْبُ}

{يَقْطَعُ الصَّلَاةَ الْمَرْأَةُ، وَالْحِمَارُ، وَالْكَلْبُ، وَيَقِي ذَلِكَ مِثْلُ مُؤَخَّرَةِ الرَّحْلِ} ([٣٣]).

ئهم فه‌رمووده‌یه‌یش یه‌کیکه‌ له‌و فه‌رموودانه‌ی که قسه‌ی زۆری له‌سه‌ره‌ و رافه‌ی جیاوازی بۆ ده‌کریت، وگومانی زۆری له‌سه‌ر دروست ده‌کریت، ئیمه‌یش لێرده‌ا و به‌مه‌به‌ستی ره‌واندنه‌وه‌ی گومانه‌کانی سه‌ر فه‌رمووده‌که‌ ئهم چه‌ند خاله‌ ده‌خه‌ینه‌ روو و سه‌ره‌تایش له‌واتای فه‌رمووده‌که‌وه‌ ده‌ست پێده‌که‌ین به‌م شیوه‌یه‌ی لای خواره‌وه‌:

یه‌که‌م: فه‌رمووده‌که‌ ده‌فه‌رموویت: ژن و گوئی‌دێژ و سه‌گ نوێژ ده‌برن و به‌تالی ده‌که‌نه‌وه‌، بۆ خۆپاراستن له‌مه‌ با نوێ‌خوێن شتیک له‌ به‌رده‌میدا دابنیت که هاوشیوه‌ی ئه‌وه‌ ببیت که به‌ کۆتایی کورتانی سه‌رپشتی و شتره‌وه‌یه‌ - دیاره‌ مه‌به‌ستی پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم دانانی سوتره‌یه‌ له‌ کاتی نوێ‌کردندا-.

دووهم: دایکی باوه‌رداران خاتوو عایشه‌ (ره‌زای خوای لی بیت) کاتیک بیستویه‌تی ئهم فه‌رمووده‌یه‌یان به‌و شیوه‌یه‌ به‌ده‌م پیغه‌مبه‌ری خوداوه‌ صلی الله علیه وسلم گێراوه‌ته‌وه‌ زۆری پێ ناخۆش بووه‌ و گله‌پی و کردوو له‌و که‌سانه‌ی که گێراویانه‌ته‌وه‌ و فه‌رمویه‌تی: {شَهَّتُمُونَا بِالْحُمْرِ وَالْكَلابِ}. واتا: ئیمه‌تان وه‌ک سه‌گ و به‌راز وینا کردوه‌.

سێهه‌م: ئهم فه‌رمووده‌یه‌ به‌م واتایه‌ له‌گه‌ل چه‌ندین فه‌رمووده‌ و ده‌قی له‌خۆی به‌هێزتردا یه‌کانگیر و دژ ده‌وه‌ستتیه‌وه‌، له‌وانه‌:

أخاتوو عایشه‌ بۆمان ده‌گێرتیه‌وه‌ و ده‌فه‌رموویت: {وَاللَّهِ لَقَدْ رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي وَإِنِّي عَلَى السَّرِيرِ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْقُبْلَةِ مُضْطَجِعَةً، فَتَبَدُّو لِي الْحَاجَةَ، فَأَكْرَهُ أَنْ أَجْلِسَ فَأُوذِيَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَسْأَلُ مِنْ عِنْدِ رَجُلَيْهِ} ([٣٤]). واته‌: وه‌لاهی پیغه‌مبه‌ری خوام صلی الله علیه وسلم بینویه‌ نوێژی کردوو و منیش له‌سه‌ر جیگه‌که‌ی خۆم بووم و له‌ نیوان ئه‌و و قیبله‌دا راکشام، ئه‌گه‌ر پێویستم به‌ شتیک بوایه‌ پێم ناخۆش بوو هه‌ستم و پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ئازار بده‌م، بۆیه‌ له‌ لای قاچه‌کانیه‌وه‌ خۆم ده‌کێشایه‌وه‌ و له‌ جیگه‌که‌م ده‌هاتمه‌ ده‌روه‌.

ب- له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی تردا ده‌فه‌رموویت: {كُنْتُ أَنَامُ بَيْنَ يَدَيْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَجُلَايَ فِي قِبْلَتِهِ، فَإِذَا سَجَدَ غَمَزَنِي فَقَبَضْتُ رَجُلِي، فَإِذَا قَامَ بَسَطْتُهُمَا، قَالَتْ: وَالْبُيُوتُ يَوْمَئِذٍ لَيْسَ فِيهَا مَصَابِيحُ} ([٣٥]). واته‌: له‌به‌رده‌م پیغه‌مبه‌ری خوادا صلی الله علیه وسلم ده‌نووستم -دیاره‌ مه‌به‌ستی ئه‌و کاتانه‌یه‌ که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم شه‌ونوێژی تیدا ده‌کرد- قاچه‌کانم ده‌که‌وته‌ به‌رده‌م قیبله‌که‌ی، ئه‌گه‌ر بیویستایه‌ کړنووش ببات ده‌ستیکێ ده‌دا له‌ قاچه‌وه‌ و ئاگاداری ده‌کردمه‌وه‌ و قاچه‌کانم هه‌لده‌کێشا، ئه‌گه‌ر هه‌لپسایه‌ته‌وه‌ قاچه‌کانم درێژ ده‌کرده‌وه‌، ماله‌کانیش ئه‌و کاته‌ چرای تیا‌نه‌بوو - تا پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم قاچه‌کانی ببینیت-.

دیاره‌ نووستنی خاتوو عایشه‌ (ره‌زای خوای لی بیت) به‌م شیوه‌یه‌ له‌به‌ر نوێژی پیغه‌مبه‌ردا صلی الله علیه وسلم له‌ ناچاریدا بووه‌، چونکه‌ ژوره‌که‌یان هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ بووه‌، ماله‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم هه‌موویان وا بوون.

ت- هه‌ر خاتوو عایشه‌ ره‌زای خوای لی بیت له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی تردا ده‌فه‌رموویت: {كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي صَلَاتَهُ مِنَ اللَّيْلِ، وَأَنَا مُعْتَرِضَةٌ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْقِبْلَةِ كَأَعْتِرَاضِ الْجِنَانَةِ} ([٣٦]). واته‌: پیغه‌مبه‌ری خوادا صلی الله علیه وسلم شه‌ونوێژی ده‌کرد و منیش له‌ به‌ینی ئه‌و و قیبله‌دا وه‌کو جه‌نازه‌ راده‌کشام.

پ- عه‌بدوللای کوری شه‌ددا بۆمان ده‌گێرتیه‌وه‌ و ده‌لێت: {حَدَّثَنِي مَيْمُونَةُ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي وَأَنَا حَائِضٌ وَرُبَّمَا أَصَابَنِي ثَوْبُهُ إِذَا سَجَدَ} ([٣٧]). واته‌: خاتوو مه‌یمونه‌ی خێزانی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم

علیه وسلم پی گوتم: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نوژی ده کرد و منیش له سووری مانگنده بووم و له پائیدا بووم، هه ندیکجار که کړنووشی بېردایه جله کانی بهرم ده کهوت.

جا نه گهر ئافرهت نوژی بېریت یان به نالی بکاته وه نهی چوڼ نهو خیزانانهای پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له بهر دم نوژی پیغه مبهردا خه وتون به یې نهوه نوژی که یې بېریت یان داویان لیبکات له بهر دمیدا لاجن، ئمه له کاتیکدا که هه ندیک له خیزانه کانی له و کاته دا له سووری مانگنده بوون وه که له فرموده که ی خاتوو مه یمونه دا هاتوو، هه موو ئه مانه ییش به لگن که رافه کردنی فرموده که بهو شیویه هه نهیه و دووره له راستیه وه.

هه ر بویه پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموده یه، له صه حیه که ی خویدا بابیکی سه ربه خو دینیت له ژیر ناویشانی: (إذا صلی الی فراش فیه حائض) ([۳۸]). واته: نه گهر نوژی خوین نوژی کرد رووه و جیگه یه که که ئافره تیکی له سه ر بوو له سووری مانگنده بوو.

ئین وجهه ری عه سقه لانیس کاتیک ده ست به رافه کردنی ئه م بابیه صه حیه بوخاری ده کات ده فرمویت: (أی هل یکره أو لا؟ و حدیث الباب یدل علی أن لاکراهة) ([۳۹]). واته: ئایا باش نییه نوژی بکریت رووه و جیگه یه که ئافره تیکی تیدا بیت له سووری مانگنده بیت، یان دروسته و هیج کیشی نییه؟ ئه م فرموده یه - دیا ره مه بهستی ئه و فرموده یه یه که خاتوو مه یمونه ریوایه تی ده کات - به لگه یه له سه ر ئه وه ی که دروسته و هیج کیشی نییه.

هه روها ئیمامی به یه قییش بابیکی ته وای له سونه نه که ی خویدا له سه ر ئه و بابته هیناوه له ژیر ناویشانی (الدلیل علی أن مرور المرأة بین یدیه لا یفسد الصلاة) ([۴۰]). واته: به لگه له سه ر ئه وه ی که رویشتی ئافرهت به بهر دم نوژی نا کاته وه.

ج- عه بدوللای کوری عه باس {جئتُ أنا وَالْفَضْلُ بْنُ الْعَبَّاسِ يَوْمَ عَرَفَةَ، وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي بِالنَّاسِ، وَنَحْنُ عَلَى أَتَانٍ لَنَا، فَمَرَزْنَا بِبَعْضِ الصَّفِّ فَزَلْنَا عَنْهَا، وَتَرَكْنَاهَا تَزَعُ، وَلَمْ يَقُلْ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَيْئًا} ([۴۱]). واته: من و فه زلی کوری عه باس گویدرئیک میینه مان پیوو، روژی عه رفه که هاتین پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نوژی ده کرد، به پیش نوژی که دا هاتین هه ندیک له ریزی نوژی که مان تیپه راند، پاشان له گویدرئیه که دابه زین و گویدرئیه که مان واز لی هینا تا بله وه ریت، پاشانیش پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم هیج ی نه گوتین.

جا دیا ره مه بهستی عه بدوللای کوری عه باس ییش له گپانه وه ی ئه م فرموده یه وه لامدانه وه ی ئه و فرموده یه یه که گوایه گویدرئیه نوژی ده بېریت، بویه ده لیت: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه یوت بو ئه و کاره تان کرد؟ یان بو بهر نوژی که دا هاتن؟.

ئیمامی ترمزبیش له رافه ی ئه م فرموده یه دا ده فرمویت: (وحدیث ابن عباس حدیث حسن صحیح، والعمل علیه عند أكثر أهل العلم من أصحاب النبي صلى الله عليه وسلم، ومن بعدهم من التابعين قالوا: لا یقطع الصلاة شیء) ([۴۲]). واته: فرموده که ی عه بدوللای کوری عه باس دروسته و زوریه ی زانایان له هاوه لانی پیغه مبهری و شونیکه وتوانیشیان کاریان پیکردوو و وتوانه: که هیج شتیک نوژی نابریت.

چوارم: ئه و جو ره تیگه یشتنه له و فرموده یه نه که ته نیا خیزانه کانی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم رتیا ن کردوته وه، به لکو هاوه لانی پیغه مبهروصلی الله علیه وسلم و زوریه ی زوری زانایانیش رتیا ن کردوته وه، له وانه: هه ر سی جینشینه که ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه بوبه کری صدیق، عوسمانی کوری عه فان، عه لی کوری ئه بی تالیب، (ره زای خویان لی بیت)، هه روها هه ر چوار پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم مه زه به کانی فیهی ئیسلامییش (ئه بو حه نیفه، مالیک، شافیعی و ئه حمه د) به کو ی ده نگ ئه م جو ره رافه کردنه یان بو فرموده که ره ت کردوو ته وه.

سالمی کوری عه بدوللای بومان ده گپرته وه و ده لیت: (قيل لابن عمر: إِنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَيَّاشِ بْنِ أَبِي رَبِيعَةَ يَقُولُ: يَقْطَعُ الصَّلَاةَ الْكَلْبُ وَالْحِمَارُ. فَقَالَ ابْنُ عُمَرَ: لَا يَقْطَعُ صَلَاةَ الْمُسْلِمِ شَيْءٌ) ([۴۳]). واته: به عه بدوللای کوری عه مهران گوت: عه بدوللای کوری عه یاشی کوری ره بیعه ده لیت: سه گ و گویدرئیه نوژی ده برن و به تالی ده که نه وه. عه بدوللای کوری عه مهران فرموده ی: هیج شتیک نوژی موسلمان نابری و به تالی نا کاته وه.

(موباره کفوری) ییش ده لیت: (وقال مالك وأبو حنيفة والشافعي (رضي الله عنهم)، وجمهور من السلف والخلف لا تبطل الصلاة بمرور

شيء من هؤلاء) ([٤٤]). واته: ئيمامى ماليك و نه بوحه نيفه و شافعييش (رهزاي خويان ليبيت)، ههروهه زورينه زاناياني پيشين و پاشينيش وتويانه: هيچ كام له و شتانه - ئافرهت، سهگ، گوئدرئز - نوئز به تال ناكه نه وه.

پينجه م: سه بارهت به ليكدانه وهى زانايان بو فهرموده كه چهند بوچونيك ههيه ديارترينيان دوانه:

١- هه نديك له زانايان پينا نوايه كه حوكمى ئەم سردراوه ته وه و هه لوه شاهه ته وه و كارى پي ناكريت (منسوخ) ه، به به لگه ي نه وه هه موو فهرمودانه ي كه دژى ده وه ستنه وه و له گه لي يه ك ناكه نه وه، به لام ئەم بوچوونه زور په سهند نيه، له بهر چهند هويه ك:

أ. (نسخ) پئويستى به وهيه كه ميژووي هاتنى ههردوو فهرموده كه بزانيت تا بتوانيت بلپيت فهرموده ي پاشتر نه وه ي پيش خو ي سپروه ته وه و هه لوه شان دوو ته وه، لي ره شدا ميژووي هاتنى فهرموده كان ديار نين، بويه ناتوانين بريارى نه سخ بدين.

ب. بريارى (نسخ) دوا برياره بو چاره سه ركردنى دژوه ستانه وهى دوو فهرموده له گه لي يه كتر، به لام لي ره دا ده كرئت چاره سه رى نه وه دژي و گرئيه بكرئت به ريگه ي ئاسانتر بويه بريارى نه سخ نادريت.

دووهميان: كه ئەمهميان په سهندتر و گونجاوتره و بوچووني زوربه ي زاناياني له سه ره، نه وهيه: كه ئەم فهرمودانه هه مووي راستن و كاريشيان پي ده كرئت.

به لام مه به ستى هيچ كام له فهرموده كان نه وه نيه كه رويشتنى ئافرهت به بهرده م نوئزخويندا نوئزه كه ي بپريت، يان به تالي بكته وه، به لكو مه به ست پي نه وهيه كه ئافرهت به هوى نه وهى كه هه ميشه جي سه رنجى پياوه، نه گه ر به بهر نوئزه كه يدا بروات نه وه له وانه يه سه رنجى به لاي خويدا رابكيشيت و كه م تا زور ئاگي له نوئزه كه ي نه مي ني ت و به مه ش پاداشتي نوئزه كه ي كه م بكته وه، كه واته مه به ست له (قطع) له فهرموده كه دا بريى شيوه ته وا وه كه يه تي (نفي الكمال)، نه ك به تال كردنه وه (نفي الصحة).

به مه يش ده توانين هه موو فهرموده كان و واتا كانيان كو بكه ينه وه، چونكه هه موو نه وه فهرمودانه ي كه خيزانه كانى پيغه مبه ر (رهزاي خويان لي بي ت) گپراويانه ته وه باس له وه ده كه ن كه ئەمان له و كاته ي كه پيغه مبه رى خودا صلى الله عليه وسلم نوئزى كردوو نوستوون و خو يان داپوشيوه، له هيچ فهرموده يه كدا نه هاتوو كه به بهرده م نوئزه كه دا هاتبن يان چووبن.

ئەم حوكمه يش تايبه ت نيه به ئافره تانه وه، به لكو گشتگره بو هه موو نوئزىك و هه موو نوئزخوينتيك، كه پئويسته هه موو نوئزخوينتيك كه نوئزى كرد سوتره دابنيت له كاتي نوئزه كه يدا و چاو بپريته نه و شوئنه ي كه ناوچاوانى له سه ر داده ني ت، ئيتر هه ر كه س به پيشتى سوتره كه يدا بروات كارى گه رى بو ئەم نابنيت و كيشه ي نيه.

خو ئە گه ر سوتره ي داننه ا يان سوتره ي دانا و به لام چاوى نه بريه شوئنى سوچه كه ي، يان كه سيك به نيوان ئەم وسوتره كه دا گوزه را به تايبه تيش شتيك كه سه رنجى ئەم به لاي خويدا رابكيشيت نه و كات پاداشتي نوئزه كه ي كه م ده كاته وه. پيغه مبه رى خودا صلى الله عليه وسلم له م باره يه وه ده فهرموويت: {إِذَا قَامَ أَحَدُكُمْ يُصَلِّي فَإِنَّهُ يَسْتُرُهُ إِذَا كَانَ بَيْنَ يَدَيْهِ مِثْلُ آخِرَةِ الرَّحْلِ فَإِذَا لَمْ يَكُنْ بَيْنَ يَدَيْهِ مِثْلُ آخِرَةِ الرَّحْلِ فَإِنَّهُ يَقْطَعُ صَلَاتَهُ الْجَمْرُ وَالْمَرْأَةُ وَالْكَلْبُ الْأَسْوَدُ} ([٤٥]). واتا: ئە گه ر كه سيكتان هه ستا نوئزى كرد وشتيكى له بهرده مي دا دانا هاوشيوه نه وه ي به كو تاي كورتانى سه رپيشتى وشتره وهيه نه وه بوى ده بيته سوتره خو ئە گه ر نه وهى داننه ا و گوئدرئز يان ئافرهت يان سه گى ره ش به بهرده مي دا رويشت نه وه پاداشتي نوئزه كه ي كه م ده كاته وه.

شه شه م: باس كردنى ئافرهت له فهرموده كه دا له گه لا گوئدرئز و سه گ بو ليكچواندن و هواوتا كردن نيه به لكو له رووى يه ك خالي هاوبه شيانه وهيه له م حوكمه دا كه نه وپيش كارى گه ريه له سه ر نوئزى كه سى به رامبه ر.

{إِنَّمَا السُّؤْمُ فِي ثَلَاثَةٍ: الْمَرْأَةُ، وَالْفَرْسُ، وَالذَّارِ}

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: {لَا عَدْوَى، وَلَا طَيْرَةٌ، وَإِنَّمَا السُّؤْمُ فِي ثَلَاثَةٍ: الْمَرْأَةُ، وَالْفَرْسُ، وَالذَّارِ} [[٤٦]].

بۆ روونکردنه وهی ئەم فەرموده یه یه به شیوه یه کی زانستی و دروست ئەم چەند خالە دەخهینه روو:

یه کهم: واتای فەرموده که: واتا هیچ نه خۆشی و په تایه که له که سیکه وه ناگواریتیه وه بۆ که سیکێ تر، هیچ شتیک نابیته مایه ی نه گبه تی و به ده بختی مرۆف، نه گبه تی و شو می ته نیا له سێ شتدا هه یه، له: ئافرهت، ئەسپ و خانوودا. له ریبویه تیکێ تری فەرموده که دا هاتوو که: {إِنَّ كَانَ السُّؤْمُ فِي شَيْءٍ، فَفِي الْفَرْسِ، وَالْمَسْكَنِ، وَالْمَرْأَةِ} [[٤٧]]. واته ئە گهر نه گبه تی و شو می له شتیکدا هه بیت، ئەوه له: ئەسپ و خانو ئافره تدا یه.

لێره دا و بهر له وهی تیبینییه کان له سه ر فەرموده کان بخه یه روو، هه ندی وشه ی نامۆ له فەرموده کاند به کار هاتوون رافه یان ده که ین، تا خۆینه ر لیبان به ئاگا بیت، چونکه زۆر به کاریان ده هینین و حوکمه شه رعیه یه کانیش په یوه ستن به و وو شان وه که ئەمانه ن:

لَا عَدْوَى: واته هیچ نه خۆشی و په تایه که له که سیکه وه ناگواریتیه وه بۆ که سیکێ تر، مه به ستی فەرموده که لێره دا قسه کردنه له سه ر لایه نی ده روونی و باوه ری مرۆفی باوه ردار، به وهی که ده بیت مرۆفی باوه ردار ده روونی ئارام و دلنیا بیت و باوه ری و ابیت به وهی که هه رچی ویستی خوای له سه ر نه بیت نابیت، هیچ نه خۆشییه کیش بی ویستی خوا ناگواریتیه وه و تووشی که س نابیت، ئەوه یه که ویستی خوای له سه ر بیت که رانه وه و ره تبه و نه وهی نییه.

دیاره ئەمه یه ئەوه ناگه یه نیت که مرۆف خۆی له و ناخۆشی و نه خۆشیانه نه پارێزیت که ئە گه ری گواستنه وه یان لیده کریت، چونکه له به رامبه ر ئەم فەرموده یه دا چه ندین فەرموده ی ترمان هه یه قسه له سه ر لایه نه مادی و به رجه سته یه کان ده که ن، به وهی که پبویسته مرۆفی باوه ردار هه موو ئەو ریگانه بگریته بهر که له نه خۆشی و شتی زیانبه خش و خراب دووری ده خه نه وه، هه روها ده بیت خۆی له و نه خۆشیانه یه پارێزیت که ده گواریتیه وه، یان نه چیتته ناو خاکیک یان خه لکیک که نه خۆشییه که، یان په تایه کی تیدا بلاوه تا ئەم توشی نه یه ت.

له ده رنه جامی کۆکردنه وه و کارکردن به هه موو فەرموده کان ده گه یه ئەوهی که ده بیت مرۆفی باوه ردار خۆی له هه موو ئەو شتانه به دوور بگریت که ئە گه ری زیان، یان نه خۆشیان بی ده کریت، هه ر کاتیکیش توشی نه خۆشی، یان ناره حتییه که هات ده بیت باوه ری و ابیت که ئەو نه خۆشییه له لایه ن خوا وه یه و ویستی خوای له سه ره و نابی بلیت فلان که س، یان فلان شت توشی کردم.

طیره: کاتی خۆی عه رب عاده تیان وابوو ئە گه ر بیانویسته یه سه فه ریک بکه ن، یان کاریکی گرنگ ئەنجام بدن، به لای باننده یه کی نیش توودا ده رۆیشتن و هه لیان ده فراند، جا ئە گه ر باننده که به لای چه پدا بفریایه ئەوه سه فه ره که، یان کاره که یان واز بی ده هینا و نه یانده کرد، به لام ئە گه ر باننده که به لای راستدا بفریایه ئەوه سه فه ره که یان کاره که یان ده کرد، ئەم جو ره بیرو باوه ره زۆر به ی کات په کی کاره کانی ده خستن و نه یانده کرد.

پاشتر ئەم زارا وه یه شیوه یه کی گشتگیرتری وه رگرتوو و به هه موو ئەو شتانه و تراوه که مرۆف به چاوی نه گبه تی، یان شو می سه یریان ده کات، جا کاتیک ئیسلام هاتوو ئەمانه ی هه موو هه لوه شان دۆته وه، پیغه مبه ری خوداش صلی الله علیه وسلم لێره دا باس له بنه بکردن و نه هیشتی ئەم خووه خراپانه ی عه رب ده کات.

سؤم: به واتای خراپه و زیان و نه گبه تی به کار دیت.

دوو م: ئەو جو ره رافه کردنه سه ریپیه له خودی فەرموده کان خۆیاند توشی کیشه و ئالۆزیمان ده که ن، چونکه سه ره تای ئەم فەرموده یه به وه ده ست بی ده کات که) لَا طَيْرَةٌ). واته: هیچ شتیک نییه ببیته مایه ی نه گبه تی و شو می بۆ مرۆف، پاشانیش ده فره مویت: نه گبه تی و شو می ته نیا له سێ شتدا هه یه.

باشه ئایا ده گونجیت سه ره تای فەرموده یه که باس له نه فی و نه بوونی شتیک بکات، پاشان کۆتاییه که ی سه ره تا که ی هه لبووه شینیتیه وه و دژی

بووه سستیته وه؟.

ئهمه جگه له وهی که ئەم جوړه رافه کردنه تووشی ئالۆزی و رووبه رووبوونه وه مان ده کات له گه‌ل چه‌ندین فەرموده‌ی دروست (صحیح) ی تردا، له‌وانه:

پنڤه‌مبه‌ری خودا صلی الله علیه وسلم ده‌فهرمویت: {الطَّيْرَةُ شَرِكُ، الطَّيْرَةُ شَرِكُ، الطَّيْرَةُ شَرِكُ} (ثلاثا).. وَلَكِنَّ اللَّهَ يُدْبُهُ بِالتَّوَكُّلِ { [٤٨]]. واته: ناوزده‌کردنی شتیک به‌وهی که مایه‌ی نه‌گبه‌تییه، یان به‌دبه‌ختییه و زیان به‌ مرؤف ده‌گه‌یه‌نیت، هاوه‌ل بو‌خوا بریاردانه، پنڤه‌مبه‌ری خودا صلی الله علیه وسلم سی‌جار ئەمه‌ی دووباره‌کرده‌وه، پاشان فەرمو‌ی: پشت به‌خواه‌ستن ئەو جوړه‌گومان و باوه‌رانه‌ده‌روینیتته‌وه. هه‌روه‌ها پنڤه‌مبه‌ری خودا صلی الله علیه وسلم له‌فهرموده‌یه‌کی تردا ده‌فهرمویت: {مَنْ رَدَّتْهُ الطَّيْرَةُ مِنْ حَاجَةٍ فَقَدْ أَشْرَكَ} قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا كَفَّارَةُ ذَلِكَ؟ قَالَ: {أَنْ يَقُولَ أَحَدُهُمْ: اللَّهُمَّ لَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُكَ، وَلَا ظَيْرَ إِلَّا ظَيْرُكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ} [٤٩]. واته: هه‌ر که‌سێک به‌شووم سه‌یرکردنی کارێک وای لێ بکات واز له‌و کاره‌ی به‌نیت، ئەوه وه‌ک ئەوه‌یه هاوه‌لی بو‌خوا بریار دابیت -دیاره ئەمه‌ش به‌هۆی ئەوه‌وه‌یه که سوود و زیان ته‌نها به‌دهستی خوايه نه‌ک که‌سێک یان شتیکێ تر، پاشان هاوه‌له‌کانی پرسیاریان کرد، چی ئەم تاوانه‌ده‌سپرتته‌وه؟ فەرمو‌ی: با ئەو که‌سه‌بلتیت: خوايه هه‌یج سوودێک نییه مه‌گه‌ر ئەوه نه‌بیت که لای تۆوه دیت، هه‌یج نه‌هامه‌تی و نه‌گبه‌تیه‌کیش نییه و نابیت مه‌گه‌ر ئەوه نه‌بیت که له لای تۆوه دیت، هه‌یج په‌رستراوینیکیش به‌حه‌ق نییه‌زاتی تۆنه‌بیت.

که‌واته له‌م فەرموده‌یه‌شدا پنڤه‌مبه‌ری خودا صلی الله علیه وسلم ئەم جوړه‌بو‌چوونه به‌شیرک و بیباوه‌ری له‌قه‌له‌م ده‌دات، جا ئایا چۆن ده‌گونجیت ئەو خۆی ئافه‌رت به‌مایه‌ی نه‌گبه‌تی و شوومی له‌قه‌له‌م بدات و سه‌یر بکات؟.

پنڤه‌وانه‌ی ئەم جوړه‌تیگه‌یشتنه‌چه‌ند ده‌فتیکێ ترمان هه‌یه ئافه‌رت به‌مایه‌ی گه‌شبینی و ناسوده‌ی و خو‌شگوزهرانی له‌قه‌له‌م ده‌دات بو‌نمونه‌پنڤه‌مبه‌ری خودا صلی الله علیه وسلم له‌فهرموده‌یه‌کدا ده‌فهرمویت: {لَأَشُوْمَ. وَقَدْ يَكُوْنُ الْيُمْنُ فِي الدَّارِ، وَالْمَرْأَةِ، وَالْقَرْسِ} [٥٠]. واته: هه‌یج شتیک نییه ببیته‌مایه‌ی نه‌گبه‌تی و به‌دبه‌ختی مرؤف، ئەگه‌ر خه‌یر و چاکه له‌شتیکدا هه‌بیت، ئەوه له‌خانوو، ئافه‌رت و نه‌سپدايه. له‌فهرموده‌یه‌کی تردا ده‌فهرمویت: {الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَخَيْرُ مَتَاعِ الدُّنْيَا الْمَرْأَةُ الصَّالِحَةُ} [٥١]. واته: دونیا هه‌مووی خو‌شیه‌کی که‌مه، باشترین و چاکترین خو‌شی دونیا زینیکێ باش و گونجاوه.

که‌واته ئەم فەرموده‌یه به‌پنڤه‌وانه‌ی فەرموده‌کانی تره‌وه، باس له‌وه‌ده‌کات که ئەگه‌ر خه‌یر و خو‌شی له‌شتیکدا هه‌بیت ئەوه ده‌کریت له ئافه‌رتدا بیت، ئەویش به‌وه‌ی که ئافه‌رته‌که‌خوو و ره‌فتاری باش بیت و ته‌با و گونجاو بیت له‌گه‌ل هاوسه‌ره‌که‌ی. هه‌ر بۆیه هه‌له‌یه ئیمه‌بلتین ئافه‌رت خۆی بو‌خۆی ده‌بیته‌مایه‌ی خراپه‌و شوومی به‌ئکو ئەوه ئاکار و ره‌فتاره‌کانیتێ که وای لێ ده‌که‌ن که ببیته‌مایه‌ی خو‌شبه‌ختی، یان به‌دبه‌ختی مرؤف و ئەم خاله‌یش له‌نیوان پیاوان و ئافه‌رتانیشدا هاوبه‌شه.

لێره‌دا هه‌ز ده‌که‌م ده‌فتیکێ (شێخ ته‌قیه‌ددین سوپوکی) تان عه‌رز بکه‌م که له‌رافه‌ی ئەم فەرمودانه‌دا ده‌فهرمویت: (إشارة إلى تخصيص الشؤم بالمرأة التي تحصل منها العداوة والفتنة، لا كما يفهمه بعض الناس من التشاؤم بكعبها، وإن لها تأثيرا في ذلك وهو شيء لا يقول به أحد من العلماء، ومن قال ذلك فهو جاهل، وقد أطلق الشارع على من نسب المطر إلى النوء الكفر، فكيف من نسب ما يقع من الشر إلى المرأة) [٥٢]. واته: ئەم فەرمودانه‌ئاماژهن به‌تایبه‌تکردنی شوومی و نه‌گبه‌تی به‌و ئافه‌رتانه‌ی که ده‌بنه‌مایه‌ی شوومی به‌هۆی کرده‌وه خراپه‌کانیانه‌وه، نه‌ک وه‌کو ئەوه‌ی که خه‌لکانیک تێی ده‌گه‌ن که خودی ئافه‌رته‌که‌ببیته‌مایه‌ی شوومی و نه‌گبه‌تی، یان خودی ئافه‌رت کارێگه‌ری هه‌بیت له‌سه‌ر ئەوه، هه‌یج زانایه‌کیش ئەوه‌ی نه‌وتوه، هه‌رکه‌سه ئەوه‌بلتیت ئەوه نه‌زانه، چونکه پنڤه‌مبه‌ری خودا صلی الله علیه وسلم ئەو که‌سه‌ی به‌کافر و بیباوه‌ری له‌قه‌له‌م داوه که ده‌لتیت: فلان ئەسته‌یره‌بارانمان بو‌ده‌بارینیت و مایه‌ی خه‌یره، ئەه‌ی ده‌بیت حالی ئەوانه‌چۆن بیت که هه‌رچی خراپه‌یه‌ک روو ده‌دات ده‌یده‌نه‌پال ئافه‌رت و ده‌لتین: مایه‌ی شه‌ره.

سێیه‌م: به‌ده‌ر له‌وه‌ی که ئەم جوړه‌رافه‌کردنه‌کیشه و ئالۆزیمان بو‌دروست ده‌که‌ن له‌گه‌ل فەرموده‌کاندا، به‌هه‌مان شێوه له‌گه‌ل خودی قورئانیش ئالۆزی دروست ده‌کات، چونکه هه‌میشه‌قورئان ئەو جوړه‌بیر و باوه‌ره‌به‌د و گوماناوپیانیه‌ی داوه‌ته‌پال بیباوه‌ران، هه‌میشه‌خه‌لکی بیباوه‌ر تۆمه‌تی نه‌گبه‌تی و شوومیان داوه‌ته‌پال خه‌لکی باوه‌ردار و پنڤه‌مبه‌ران، وه‌ک چۆن خوا‌ی گه‌وره له‌چه‌ند ئایه‌تیکدا ئاماژه‌ی پیده‌کات

و دهفهرمویت: [فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَلَا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ] ([۵۳]). ئەم ئایه ته تابلویه که له بیباوه‌ری گه‌له که‌ی موسا (سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بی‌ت)، که ئە گهر تووشی خیر و خو‌شیه‌ک بهاتنایه ده‌یانگوت: ئەوه هی چاک ئیمه‌یه، دیاره شان و بالمان هه‌لی ده‌گریت، به‌لام ئە گهر تووشی ناخو‌شی، یان زیانیکی بهاتنایه، ده‌یانگوت ئەمه هه‌مووی هی شومی و نه‌گه‌تی موسا و شو‌ینکه‌وتوو‌ه‌کانیتی ئیمه‌یشی گرتوو‌ه‌توو‌ه، خوای په‌روه‌ردگار وه‌لامی ئەو بیباوه‌ریه‌یان ده‌داته‌وه و ده‌فهرمویت: هه‌موو ئەو نه‌گه‌تی و زیانانه‌ی که توشیان ده‌بی‌ت له لای خواوه‌یه و به هۆی کرده‌وی به‌دی خو‌یا‌نه‌وه‌یه، به‌لام زۆریکیان نه‌فامن و تی ناگهن.

یان له شو‌ینیکی تردا ده‌فهرمویت: [قَالُوا أَطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ طَائِرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ] ([۵۴]). ئەم ئایه ته‌یش دیمه‌نیکه له گف‌توگۆی گه‌لی (ثمود) له‌گه‌ل (صالح) پیغه‌مبه‌ر (سه‌لامی خوای لی بی‌ت)، کاتیکی تۆمه‌تباریان ده‌کرد و بی‌یان ده‌وت: تو و شو‌ینکه‌وتوانت بوونه‌ته مایه‌ی شوومی و نه‌گه‌تی بو ئیمه -دیاره ئەمانیش له سزای بیباوه‌ریه‌که‌یاندا خوای بالاده‌ست تووشی قات و قیری و نار‌حه‌تی کردبوون -صالحیش (سه‌لامی خوای لی بی‌ت) پیی ده‌گوتن، هه‌ری به‌لا و نه‌گه‌تیتان به‌سه‌ر دیت له لای خواوه‌یه، خوا تاقیتان ده‌کاته‌وه، هیچ تاوان، یان ده‌سه‌لاتی ئیمه‌ی تیدا نییه.

هه‌روه‌ها له سوهرتی یاسیندا ده‌فهرمویت: [قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ] ([۵۵]). ئەمه‌ش دیسانه‌وه دیمه‌نی گف‌توگۆی گه‌لیکی بیباوه‌ریه‌که‌ی له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ره‌کانیان، که به پیغه‌مبه‌ره‌کانیان ده‌گوت: ئیوه بوونه‌ته مایه‌ی شوومی و نه‌گه‌تی بو ئیمه، ئەویش به‌هۆی ئەوه‌ی که خوا له سزای بیباوه‌ری و که‌له ره‌قیاندا کۆمه‌لیک ده‌رد و نار‌حه‌تی بو ناردبوون تا بیر بکه‌نه‌وه و بگه‌رنه‌وه، به‌لام ئەوان به پیچه‌وانه‌وه زیاتر گومرا ده‌بون و به پیغه‌مبه‌ره‌کانیان ده‌گوت: هی نه‌گه‌تی و شوومی ئیویه ئیمه ئەمانه‌مان به‌سه‌ر دیت، ئە گهر ئیوه ده‌ست له‌م بیر و بانگه‌وازه هه‌ننه‌گرن ده‌تانکوژین و توشی سزای سه‌خت و دژوارتان ده‌که‌ین.

که‌واته وه‌ک ده‌بینین هه‌میشه خه‌لکی بیباوه‌ری ئەو جوهره‌ گومان و ره‌شبینیا‌نه‌یان هه‌بووه به‌رامبه‌ر خه‌لکانی تر، ئەم جوهره بیرکردنه‌وانه دوورن له خه‌لکی باوه‌رداره‌وه، چونکه خه‌لکی باوه‌ردار هه‌میشه پیی وایه که خودی مرؤف نایته مایه‌ی نه‌گه‌تی، یان شوومی و حه‌رامیشه وا سه‌یری که‌س بکریت، به‌لام ده‌کریت مرؤف به‌هۆی کرده‌وه‌ی به‌دی خو‌یه‌وه توشی نار‌حه‌تی و نه‌گه‌تی بی‌ت و به‌ده‌ر له خوای بالاده‌ستیش هیچ که‌سی تر توانای ئەوه‌ی نییه که سوود، یان زیان به مرؤفه‌کان بگه‌یه‌نیت.

جا ئایا ده‌گونجیت پیغه‌مبه‌ری ئیسلام صلی الله علیه وسلم بی‌ت و ئەم کولتوو‌ره به‌د و خراپه‌ی میلیه‌تانی بیباوه‌ری له‌ناو موسلماناندا زیندوو بکاته‌وه، ره‌گه‌زینی سه‌ره‌کی ژیان و بوونه‌وه‌ر بکاته مایه‌ی نه‌گه‌تی و شوومی؟ شتی واقه‌ت نه‌گونجاوه و ناییت.

چواره‌م: مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی له‌م فه‌رمودانه‌ی پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم ره‌واندنه‌وه و لابردنی ئەو بیر و بو‌چوون و گومانانه‌یه که له‌وانه‌یه له ناخی هه‌ندیکی له‌هاوه‌لانی‌دا مابیت له‌پاشماوه‌کانی سه‌رده‌می نه‌فامی و سه‌رینه‌وه‌ی ئەو دابونه‌ریتانه‌یه که له‌گه‌ل ئیسلام یه‌ک ناگرنه‌وه و راستکردنه‌وه‌ی هه‌ندیکی چه‌مکی بیروباوه‌ریه‌ له‌ناو موسلماناندا.

هه‌ر بۆیه‌شه ئەو زاراوانه‌ی که له فه‌رموده‌کاندا هاتوون له‌نموونه‌ی: (عدوی) ([۵۶])، ط‌ی‌رَة ([۵۷])، ه‌امَة ([۵۸])، ص‌ف‌ر ([۵۹])، ن‌و‌ء ([۶۰])، غ‌ول ([۶۱]) کۆمه‌لیکی زاراوه‌ن له سه‌رده‌می نه‌فامیدا باو بوون و زۆر حیسابیان بو‌کراوه و زۆر به‌رز نرخینرون، به‌لام له ئیسلامدا هیچ بایه‌خ و نرخیکیان نییه و پیغه‌مبه‌ری خودا صلی الله علیه وسلم ده‌یه‌ویت هاوه‌له‌کانی لی ئاگادار بکاته‌وه و راستی بابه‌ته‌کانیان بو‌روون بکاته‌وه.

پینجه‌م: ئەم فه‌رموده‌یه‌یش دیسانه‌وه یه‌کیکی تره‌ له‌و فه‌رمودانه‌ی که دایکی باوه‌رداران خاتوو عایشه (ره‌زای خوای لی بی‌ت) به‌توندی ره‌خنه‌ی له شیوازی گه‌رانه‌وه‌که‌ی گرتوو و تینیدا گه‌لی له ئەبو‌ه‌ره‌یره کردوو که فه‌رموده‌که‌ی به‌و شیویه‌ گه‌راوه‌ته‌وه، له‌و باره‌یه‌وه ئیمامی ئەحمه‌د ده‌قیکیان بو‌ده‌گه‌ریته‌وه و ده‌فهرمویت: (أَنَّ رَجُلَيْنِ مِنْ بَنِي عَامِرٍ دَخَلَا عَلَى عَائِشَةَ فَقَالَا: إِنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ: الطَّيْرَةُ فِي الْفَرَسِ، وَالْمَرْأَةُ، وَالذَّارِ، فَغَضِبَتْ غَضَبًا شَدِيدًا، وَقَالَتْ: (مَا قَالَهُ). وَإِنَّمَا قَالَ: إِنَّ أَهْلَ الْجَاهِلِيَّةِ كَانُوا يَتَطَيَّرُونَ مِنْ ذَلِكَ) ([۶۲]). واته: دوو پیاو چونه‌ لای خاتوو عایشه (ره‌زای خوای لی بی‌ت) و وتیان: ئەبو‌ه‌ره‌یره ده‌لئیت: که ئەسه‌پ و ئافه‌رت و خانوو ده‌کریت ببنه مایه‌ی به‌دبه‌ختی و شوومی بو‌ مرؤف. خاتوو عایشه (ره‌زای خوای لی بی‌ت)، که گوئی له‌مه‌ بوو زۆر تو‌ره‌ بوو فه‌رموی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم شتی وای نه‌فه‌رموه،

به لكو فرمويه تي: خه لكي له سه رده مي نه فامبيدا ئه م شتانه يان به مايه ي به دبه ختي و شومي سه ير ده كرد.

ماوه ته وه ئه وه بليين كه مروفي باوه ردار هه ميشه ده بيت باوه ري واييت كه هيچ سووديكي، يان زيانكي پي ناگات مه گهر ئه وه نه بيت كه خوا خو ي برياري له سه ر داوه و دياري كر دووه، قهت خوا هيچ دروستكراويكي خو ي نه كر دووه ته مايه ي نه گبه تي و شوومي بو خه لكي تر، مرو ف زور جار كه توشي نار هه تي، يان نه هاهمه تيبه ك ديت به هو ي كر ده وه ي به دي خو يه وه يه تي، يان خوا ده يه وي ت تاق ي بكا ته وه. ژن و پيا و يش له هه موو ئه م خالانه ي كه باس مان كردن ها و به شن.

كه واته چون ژنيكي به دخوو و شر ده بيته مايه ي نه گبه تي و سه رگه ردا ني، به هه مان شي وه پيا و يكي به دخوو و شريش ده بيته مايه ي نه گبه تي و سه رگه ردا ني ژن و خيزان.

باسي شه شه م

{إِنَّ الْمَرْأَةَ تُقْبَلُ فِي صُورَةِ شَيْطَانٍ، وَتُدْبِرُ فِي صُورَةِ شَيْطَانٍ}

عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: {أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى امْرَأَةً، فَدَخَلَ عَلَى زَيْنَبَ بِنْتِ جَحْشٍ فَقَضَى حَاجَتَهُ مِنْهَا، ثُمَّ خَرَجَ إِلَى أَصْحَابِهِ فَقَالَ لَهُمْ: إِنَّ الْمَرْأَةَ تُقْبَلُ فِي صُورَةِ شَيْطَانٍ، وَتُدْبِرُ فِي صُورَةِ شَيْطَانٍ، فَإِذَا أَبْصَرَ أَحَدُكُمْ امْرَأَةً فَلْيَأْتِ أَهْلَهُ؛ فَإِنَّ ذَلِكَ يَرُدُّ مَا فِي نَفْسِهِ} ([٦٣]).
دياره ئه م فرمووده يه ش ها وشيوه ي فرمووده كاني تر ئه گهر ته نيا رافه كر دنيكي روو كه شي بو بكه ين ئه وا توشي كوومه لتيك ئالوزي و گومانمان ده كات، جا بو ره واندنه وه ي ئه و ئالوزي و گومانانه و تيگه يشتي زياتر له چه مكه كاني فرمووده كه، ئه م چه ند خاله ده خه يه روو:

يه كه م: واتا: جابري كوري عه بدوللا ده فرموي ت: پيغه مبه ري خوا صلى الله عليه وسلم ئافرتيكي ببني، پاشان چوو له اي زه يه بي كچي جه حشي خيزاني و پاشان هاته وه لاي هاوه لاني و پي فرموي ت: ئافه رت له سه ر شي وه ي شه يتان روو ده كات و له سه ر شي وه ي شه يتان پشت هه لده كات، هه ر يه كيكتان ئافه رتيكي ببني و سه رنجي راكيشا باجپي ته لاي خيزاني، ئه وه شوينه واري ئه و سه رنجه و كاريگه ريبه له سه ر ده رووني لا ده بات.

مه به ست له وشه ي {الْمَرْأَةُ} له م فرمووده يه دا كه ده فرموي ت {إِنَّ الْمَرْأَةَ} هه رچه ند به گشتگيري گوزارشتي لي كراوه، به لام مه به ست ي فرمووده كه ته نيا ئه و ئافه رتانه ده گري ته وه كه نامه حره من و به هو يانه وه پيا و توشي تاوان و گونا هه بن، و به هيچ شي وه يه ك دا يك، يان كچ، يان خوشكي مرو ف ناگري ته وه، چونكه ئه مانه قهت جي ي سه رنجي به دي پيا و نين تا ببنه مايه ي له خسته بردني مرو ف، كه واته هه رچه ند وشه كه ش به گشتي ها تووه، به لام مه به ست پي كه سانيكي تا يه تن ئه م هيش له رووي زمانه واني وشه رعي شه وه ريگه پي دراوه و پي ده گوتري ت (عام يرا د به الخصوص) واتا گشتاندنيك كه مه به ست لي كه سانيكي دياري كراوه.

بو يه مه به ست ي فرمووده كه ره گه زيكي دياري كرا و نيه به گشتي، به لكو ته نيا ئه و ئافه رتانه ده گري ته وه كه نامه حره من به پيا و به شي وه يه ك ده رده كه ون كه ده بنه جي ي سه رنجي پيا و و له خسته بردني.

دوو م: كاتي ك پيغه مبه ري خودا صلى الله عليه وسلم ده فرموي ت: ئافه رت له سه ر شي وه ي شه يتان روو ده كات و له سه ر شي وه ي شه يتان پشت هه لده كات، له م ليكچواندنه چه ند مه به ست يكي هه يه كه ئه وانيش:

أ- مه به ست ي سه ره كي فرمووده كه ئامازه يه به و روله خرا به ي كه شه يتان له نيوان پيا و ان و ئافه رتاني نامه حره مدا ده ببيني ت، به وه ي كه هه ركات پيا و ئافه رتيكي نامه حره م ده ببيني ت ئي تر شه يتان هه تا ئه و ئافه رته ديت و تي به ر ده بيت وله چاوي وون ده بيت له هه ولي ئه وه دا يه كه چون جوانيبه كاني ئه و ئافه رته لاي ئه و پيا وه برا زيني ته وه و پي فريو بدات و به هو يه وه توشي ناپاكي و حه رامي بكات، له كاتي كدا ئه و روله بو نيواني ها وسه ره شه رعيه كان نابيني ت كه له وانه يه هه نديك جار پيا و خيزانه كه ي خو ي چه ند قاتي ئه و ئافه رتانه جواني ت، به لام شه يتان هه ميشه هه ولي كه مكر دنه وه ي به هاي جواني حه لاله كان ده دات وله به رامبه ردا حه رامه كانمان بو ده رازيني ته وه، هه ر وهك چون به هه مان دا و باوكه ئاده ميشي له به هه شت به ده ركردن دا كاتي ك به هاي ئه و هه موو ناز و نيعمه ته ي به هه شتي له بير برده وه و خولي اي حه زو ئاره زوي خسته سه ر تاقه دار يك كه هيچ به هايه كي ئه وتوي نه بوو جه گه له وه ي كه خوا قه ده غه ي كر دبوو تا دوا جار قه ناعه تي پي كر د كه لي بخوات و به و هو يه يشه وه

له به ههشت دهرکرا.

کهواته ئاراسته‌ی فەرمووده که وئامانجی سەرەکی ئاماژەیه بەرۆلی خراپی شەیتان نەک ئافرەتان.

ب- هۆشدارێ دانە بەپیاو که چاو له ئاستی ئافرەتانی نامەحرەم نەوی بکەن ونە که ونە داوی شەیتان وبەو جۆرە رازاندنەوه و فریودانە تەفرە نەخۆن و سنورەکانی خوای گەورە نەبەزینن.

ت- ئاگادار کردنەوه‌ی ئافرەتانه بەوه‌ی کەنەبنە دەستبار وهاوکاری شەیتان له فریودانی پیاوان وخۆیان بەدوور بگرن له ئاکاری شەیتان که هەمیشە له هەوڵی فریودانی مەرفەکاندا یە له رێی جوانکاری و رازاندنەوه‌ی شتە یاساغەکانەوه، ئافرەتانی شەیتان نەبنە داردەستی ئەو و ئەو رۆلە خراپە بەرامبەر پیاوان نەبینن و نەبنە مایە لاریخستنیان و لەخستەبردنیان بەهۆی دەرختن و نمایشکردنی ئەو جوانییە سروشتییە که خوا پێی داو.

ب- مەبەستی ئەو لیکچواندنە بێزاندن و قێزەونکردنی و دەرختنی رۆوی راستی دیمەنی حەرمانەکانە تا باوەرداران بە ئاگاداری و ووریایەوه مامەلەیان له گەل بکەن وبەهۆیەوه فریو نەخۆن وئالودەیان نەبن، جا هەرچەند دیمەنی ئەو جۆرە ئافرەتە نامەحرەمانە لەرۆکەشدا جوان و سەرنج راکێش بن بەلام ئەو دیمەنە لە راستیدا داوی شەیتانن کە دەوێت بەهۆیانە باوەرداران لەخستە بیات.

خوای گەورەیش له قورئاندا ئەم شێوازە لە لیکچواندن بۆ هەمان مەبەست بە کار هێناوه و ئەوەتا کاتیک باسی خواردنی دانیشتوانی دۆزەخ دەکات باسی درەختی [الرَّقُوم] دەکات، که خواردنی خەلکی دۆزەخە، له وسفی بەرە کهیدا دەفرمویت: [طَلَعَهَا كَأَنَّ رُؤُوسَ الشَّيَاطِينِ] ([٦٤]). واتە: بەری ئەو دارە له ناشیرینی و نەخوازراویدا وەکو سەری شەیتانەکان وایە.

ئەمانە مەبەستی سەرەکی فەرمووده کەن بۆیه زۆر هەلەیه ئەگەر ئیمە بڵین یان واتیبگەین که پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویەتی ئافرەت وەکو شەیتان وایە.

سێیەم: سەرەرای ئەوه‌ی که پێغەمبەری خودا صلی الله علیه وسلم له برگە یە کەمی فەرمووده کەدا و له رێی ئەو جۆرە تەشبیه‌وه و یستویەتی قەناعەت بە هەردوو رەگەزی مەرفی باوەردار بکات، که واز لەو جۆرە کارانە بهینن و شوێنی نەکەون، بەلام له گەل ئەوه‌شدا دەزانیت که خەلکانیکی زۆر هەن دەبنە نیچیری شەیتان و له ساتیک له ساتەکانی باوەرکزییدا توشی ئەم جۆرە حەرمانە دەبن، بۆیه وەک مامۆستایەکی دسۆز و نوژداریکی لێزان هەوڵی ئەوه‌ی داوه که بە زووترین کات کاریگەری ئەو تاوانە لەسەر ناخی باوەرداران بسپێتەوه و رێگە ی خۆرگاردنێان نیشان بدات و دەفرمویت: هەر یەکیکتان ئافرەتیکێ بیی و سەرنجی راکێشا بابجیتە لای خێزانی، ئەوه شوێنەواری ئەو سەرنجە و کاریگەرییە کە لەسەر دەروونی لا دەبات.

ئەمەیش چارەسەریکی دەروونی گرنگە بۆ دەربازبوون له کاریگەری حەرمانەکان و سڕینەوه‌ی شوێنەواری تووشبوون بەتاوان لەناخی باوەرداراندا. چوارەم: هەرچەند خەلکانیکی نەفسنەم و کەم فرسەت هەوڵیان داوه ئەم فەرمووده‌یه بەو شێوازە که له گەل رەوشتی بەد و دەروونی نەخۆشیاندا دەگونجیت رافە بکەن، که گوایه هۆکاری هاتنی فەرمووده‌یه کە ئەوه‌یه که پێغەمبەری خودا ئافرەتیکێ بینیه و زۆر کاری تیکردوه و پاشان یە کسەر لەدانیشتنە که هەستاوه و چووتە لای خاتوو زەینەبی خێزانی و دواتر گەراوتەوه لای هاوئەکانی و ئەو فەرمووده‌یه‌ی فەرمووه. ئەم جۆرە وینا کردنە زۆر دوورە لە راستی و لەرەوشتی بەرزێ پێغەمبەری خوداوه صلی الله علیه وسلم هەو له‌بەر ئەم هۆکارانە لای خوارەوه:

أ- له هیچ کام له ریاوێکانی ئەم فەرمووده‌یه‌دا باسی ئەو ئافرەتە نەهاتوه که ئایا کێ بووه، پیر بووه، یان گەنج، جوان بووه، یان ناشیرین، تا بزاین کاریگەری هەبووه لەسەر پێغەمبەری خودا صلی الله علیه وسلم و سلمیان نا.

ب- له هیچ کام له ریاوێکانی فەرمووده‌یه‌دا هیچ ئاماژەیه‌کی تێدانیه‌یه که پێغەمبەری خودا صلی الله علیه وسلم له‌ژێر کاریگەری دیمەنی ئەو ئافرەتەدا ئەو کارە کردوه.

ت- ئایا رێی تێدەچیت که زاتیکێ وەکو پێغەمبەری خودا صلی الله علیه وسلم که خوای گەوره‌ی خۆی شایەتی رەوشت بەرزێ و خواناسی بۆ دەدات، له کاتیکدا له‌نیوان هاوئەکاندا یە و سەرقالی ئامۆزگاریکردنیانە چاو بپێتە ئافرەتیکێ نامەحرەم که بەو ناویدا گوزەر دەکات و بەو شێوه‌یه کاری تیبکات که خۆی پێنەگیریت و یە کسەر دانیشتنە که چی بهیلتیت و بپرواته لای خێزانی، و دواتریش شەرم نەکات و بپت هۆکاری رۆیشتنە کە ی

لای هاوه لانی باس بکات؟!؟.

ئایا رپنی تیده چیت پیغه مبه راییه که بهر له پیغه مبه راییه تی وله ته مه نی لاونی شیدا خرابه یه کی لینه بیزابیت ئیستا وپاش ئەو هه موو ته مه نه وپاش پله ی بهرزی پیغه مبه راییه تی وله کاتی بوونی ئەو هه موو خیزانه دا بهو شیوه یه بکه ویتته ژیر کاریگه ری دیمه نی ئافره تیک!!.

باشه بۆ به ته نها ئەو له نیو ئەو هه موو هاوه له دا توشی ئەو حاله ته بوو؟!؟.

ئە ی بۆچی هیچ کام له هاوه لان نالین وباسی سه رسامبوونی خویان به جوانی ئەو ئافره ته ناکه ن.

باشه با فه رزی مه حال قبول بکه ین وبلتین پیغه مبه راییه خودا صلی الله علیه وسلم له ژیر کاریگه ری جوانی ئەو ئافره ته دا ئەو کاره ی کردوه.

باشه ده کریت ئەم خاله لاواز وتاوانه ی خۆی بهم را شکاویه لای هاوه لانی باس بکات، باشه بۆچی به بیانوی شتیکی تر دانیشته که ی جی نه هیشت، خۆکی ده یزانی بۆ رۆیشتوه، یان نه ده کرا که مێک دان به خۆیدا بگریته تا دانیشته که ی ته واو ده بیت وهاوه لانی به جی ده هیلن و پاشان ئەو کاره بکات و که سیش پتی نه زانیت؟! باشه ئە ی نه ده ترسا له وه ی که ئەم کاره ی ئەو کاریگه ری خراب بکاته سه ر متمانه ی هاوه له کانی به خوا ناسی پیغه مبه ر وپیشه واکه یان که بهو شیوه ئاشکرایه له نیوانی ئەواندا چاو ده بریتته ئافره تانی نامه حره م. یان به لای که مه وه ئەم کاره ی ئەو ریخۆشکه ری بکات بۆ هاوه لانی شی که چاو له حه رامه کان نه پۆشن.

بۆیه ئەمانه هه مووی زۆر دوورن له راستییه وه و زۆر دوورن له رهوشتی بهرزی پیغه مبه راییه سه ره رمانه وه صلی الله علیه وسلم.

راستی مه سه له که ئەوه یه که پیغه مبه راییه خودا صلی الله علیه وسلم ویستویه تی حوکمیکی شه ری به شیوازیکی کرداری بۆ هاوه لانی روون بکاته وه و تییان بگه یه نیت، که هه ر که س حاله تیک ی وای به سه ر هات ئەمه جوړیکه له جوړه کانی چاره سه رکردن و بنه برکردنی شوینه واره کانی ئەو جوړه تاوانانه.

کو تایی

له کو تاییدا گرنگترین ده ره نجام ورا سپارده کانی تو ئینیه وه که ده خه یه روو، سه ره تایش له ده ره نجامه کانه وه ده ست پیده که ین که ئەمانه ن: ده ره نجامه کان:

۱- ئیسلام ئایی سیسته م ویا سا وریکخسته نه وه ره گیز شه رزی و بی سه ره به ری قبول ناکات، یه که م قوتا بخانه ییش که پتویسته تاکه کان لیوه ی فیژی یاسا وریز بین قوتا بخانه ی خیزانه که خشتی بناغه ی له دوو هاوسه ر پیک دیت وپیکه وه بریاری پیکه نیانی ژیا نیکی هاوبه ش ده دن وپیکیشه وه ئەرک و ماف بهر پریرسیار تیه کانی دابه ش ده کهن، هه ر لهو سۆنگه یه وه ئیسلام گرنگیه کی زۆری به خانه ی خیزان داوه و ئەرک و مافه کانی نیوان هاوسه ره کان و ته نانه ت نه وه کانیشیانی به شیوه یه کی شیوا و گونجاو له گه ل پیکهاته جهسته ی وده روونی که ی هه ر یه که یان دیاری کردوه تا ریگر بیت له هه ر بشیوی و سه رکیشه ی که ئارامی خیزان بشیونیت و په یوه ندی و په روهرده ی تاکه کانی تیک بدات و ئالۆز بکات.

۲- ئیسلام زۆر جهخت له سه ر یه کسانی ته واوی ژن و پیاو ده کاته وه له پرسه گشتی و چاره نوس سازه کاندایه و هک ریز و به هایان لای خوی گه وه و بنه ماکانی باوه ربوون و خواناسی و سزاو پاداشت کردن له سه ر کرده وه کانیان.

۳- جیاوازی نیوان ئەرک و مافه کانی ژنان و پیاوان بهو شیوه یه کی له ئیسلامدا باسیان لیوه کراوه ته نیا په یوه ندییان به ریکخسته نی کاروباره کانی دونیا وه هیه و مه رج نییه لای خویان بۆ قیامه ت هه ر و ابیت، له وانیه ئەو پیاوه ی که ده ئین مافی له سه ر ژنه که ی زیاتره، لای خوا ژنه که ی سه د ئەوه ندیه ی پیاوه که ی به ریز و ئازیزتر بیت، ئەوه ییش سه نگی مه حه که و ریز و بهرزی راسته قینه ئەوه یه که لای په روهردگار بیت و بۆ ژیا نی هه تا هه تایی بیت.

۴- له دیدی ئیسلامدا مروف به شیوه یه کی گشتی به هه ردوو ره گه زیانه وه و بی جیاوازی باشتین و جوانترینی دروستکراوی خوی گه وه ن و کنازی دروستکردنی هه ردووکیان بی جیاوازی خۆله.

۵- کاتیک قسه له سه ر رافه ی ده قیک یان فه رموده یه که ده که ین ده بیت ره چاوی کۆمه لیک شت بکه ین له وان: تیگه یشتی ووشه کانی ده قه که وزانین و به دوا داچوون بۆ هه موو ئەو فه رمودانه ی له سه ر ئەو بابته هاتوون وزانینی هۆکاری هاتی فه رموده که وکاته که ی وئو ریکاره

زانستیانهی که بؤ گونجانندی ئه و فهرمودانه به کاردیت که له روکهدا ناتبا وجیاوازن.

۶- له ژیر روشنایی ئه و خالانهی سهروه دایه که خوی گه وره له قورئاندا وله سه ره مافه کانی ئافرهت به گز هه موو داب ونه ریت وکتوره دواکه وتوانه ی عه ره بدا ده چیته وه که تیدا ییژی به رامبه ره ئافرهت کراوه ومافه کانی تیدا پئیشیل کراوه له وانه: به سوک سه یرکردنی ئافرهت وته ماشا کردنی وه که په له یه کی شهرم وتاوان وه وئدان بؤ له نابردن وزینده به چالکردنی ویبشه کردنی ئافرهت له هه موو رزق ورؤزیه کی باش وداها تیکی به به ها.

۷- وپرای ئه مانه هه مووی نابیت ئه وه مان له یاد بچیت که ئه م دوو ره گه زه هه ره له سه ره تا خالی دروستبونیانه وه پیکهاته که یان جیاوازه، وئه م جیاوازیه ش کاریگه ری وره نگدانه وهی له سه ره هه موو به شه کانی دهرونی وجهه سته ی وسؤزداریان هه یه وناکریت ئه و جیاوازیانه ییش له کاتی دابه شکردنی ئه رک ومافه کانداهه راموش بکرین، ئه م جیاوازیه ییش به به سته دابینکردنی به ره ژه وه ندی هه ردوو ره گه زه که یانه نه که ته نها ره گه زیک له سه ره حیسایی ره گه زه که ی تر.

۸- ده بیت جیاوازی بکه یان له نیوان به های ریژگرتن له گه ل به که م سه یرکردن وبه کویله کردن، ئیسلام هه میشه هانی تاکه کانی داوه که ریژ له به کتر بگرن وبه وفا بن به رامبه ره چاکه کانی یه کتر، هه ره له و سؤنگه یه یشه وه فه رمانی کردوه که ده بیت منداله کان هه چ ره گه زیکیان هه بیت له گه ل باوک دایکیان باش بن ورینیان بگرن ئه مه ییش هه یچ کات به واتای به که م سه یر کردنی مندال نایهت به لکو به پیچه وانه زیاتر پی ریژدار ده بن چ لای خوی گه وره چ لای خه نکیش.

۹- تایبهت به هه ئسه نگانندی فه رموده کاتیک ئیمه قسه له سه ره دروستی (صحیح)، یان لاوازی (ضعیف) فه رموده یه که ده کین، ده بیت له دوو لایه نه وه هه ئسه نگاندن و قسه ی له سه ره بکه یان: لایه نی یه که م: بریتیه له هه ئسه نگانندی فه رموده که له لایه نی گپرا نه وه ی فه رموده که (علم الروایة). لایه نی دوو م: بریتیه له هه ئسه نگانندی فه رموده که له لایه نی ئه وه ی که تاچهند مانا و واتای فه رموده که دروسته و له گه ل فه رموده کانی تر یه که ده کاته وه به مه ییش ده لپن (علم الدراية).

۱۰- مه به سته سه ره کی کوی ئه و فه رمودانه ی له باره ی ئافرهتانه وه هاتون ئه وه یه که پیاوان لایه نی سؤزداری ودهرونی وجهه سته یی وشیتوازی بیرکردنه وه و بپاردان و گشت لایه نه کانی تری پیکهاته ی ئافرهت تیبگه ن وجیاوازیه کانی نیوانیان قبولاً بکه ن وبه ووریا ییه وه مامه نه یان له گه ل بکه ن، وبه زور هه وئی گورینیان نه دن، چونکه سروشتی ئافرهت وایه وزوریش پیوسته که وایت بؤ ئه وه ی بتوانیت به رۆئی پهروه رده کاری خوی هه ستیت له ژیاندا.

۱۱- زۆرپیک له و حوکمانه ی له فه رموده کانداهه تون گشتگیر وره ها نین به لکو بواریکی تایبهت یان حاله تیکی تایبهت ده گر نه وه، ئه مه ییش ته نها به مه به سته ره چا وکردنی پیکهاته جه سته یی ودهرونی و تایبهتمه ندی ره گه زه کانه وه یچی تر.

راسپارده كان:

۱- زۆر گرنگه كاتيك مروف بريار دهربارهى هه شتتیک دهدات به پي پي پيودانگي زانستی وله سهر بنه مای بيلايه نی وبابه تی بوون وگه ران به دوای راستی دوور له ده مارگیری وبریاری پیشه خته بریار بدات، به مهیش هه م خوی وهه م خه لکانی تریش له هه له وهه لدير ده پارنیتیت.

۲- هه موو زانستیک یاسا وریسا وبنه مای خوی هه یه وپیویسته هه رکه س بیه ویت دهرباره ی زانستیک قسه بکات، زانیاری ته واوی دهرباره ی هه بیت، بۆ ئه وه ی نه که ویته هه له وه وه سهر له خوی وخه لکیش نه شتیونیت.

۳- حوکمی شهرعی ته نها له ده قتیك یان فرموده یه ك وه رناگیریت، بۆیه هه له یه بۆ وه رگرتنی حوکمیکی شهرعی ته نها پشت به یه ك ده ق ببه ستین ووبیکه ینه به لگه، به لکو پیویسته کاتیک قسه له سهر ده قتیك یان فرموده یه ك ده که ین خویندنه وه ی ته واوی بۆ بکه ین وهه موو ئه وه فرمودانه ی له وه باره وه هاتون کویان بکه ینه وه وه قسه ی زانایانیان له سهر بخوینینه وه وه وئاوجا وله ژیر رۆشناپی هه موو ئه وانهدا بریاری له سهر بده ین وقسه ی له سهر بکه ین.

۴- پیویسته ئیمه ی موسولمان جیاوازی له نیوان ده ق وقسه ورافه ی زانایان بۆ ده قه کان بکه ین، چونکه ئه وه ی به لای ئیمه وه گرنگه وه یلی سوره ده قه شهرعیه کانن نه ك لیکدانه وه وتیروانی زانایان بۆ ده قه کان که ئه مه یان ئه گه ری هه له بونی هه یه وناکریت هه له ی زانایان بکریت به مال به سهر ئاینه وه.

۵- پیویسته خه لکی باوه ردار جیاوازی بکه ن له نیوان زانا وشاره زایانی شهرعنا س له گه ل بانگخواز وروشنییرانی موسولمان وهه میسه پرسه شهرعیه کانیا ن لای شهرعانه کان به کلا بکه نه وه نه ك رۆشنییر وبانگخوازان، وله به رامبه ریشدا ده بیت ئه و رۆشنییر وبانگخوازانه ری به خویان نه دن ده م له پرسه شهرعیه کان بدن وخویشیان وخه لکیش سه رگه ردان نه که ن.

۶- پیویسته وه زرا ته ئه وقاف ویه کیتی زانایان دژ به وکه س ولایه نانه ریکاری یاسای بگریته به ر که رۆژانه سوکایه تی به ییروزییه کانی موسولمانان ده که ن وتانه له سه رچاوه کانی شهریعت ده دن وپیگه وپیروزیه کانیا ن له ناخی خه لکدا کلا ده که نه وه وه به بیانوی جۆراوجۆر ییژیان به رامبه ر ده که ن، که هه موو ئه مانه پیچه وانه ی ده قه یاساییه کان وشه ریعه ته کانی ئاسمان وداب ونه ریته جوانه کانن.

له کۆتاییدا دووباره دهستی نزاو پارانه وه بۆ قاپی پر میهری په روه رداگه رزده که مه وه سوپاسگوزاری هه موو ئه وه به خشش ونیعمه ته به رده وام وپی کۆتایانه ی ده که م که لوتفی له گه ل کردوم وپی به خشیوم به تاییه تی نیعمه تی هیدایه ت وپشتیوانی به رده وامی له ته واو کردنی وجی به جیکردنی هه ر کاریکی چاکه وتایبه ت تر له هه موویان ته واو کردنی ئه م توپیننه وه یه، که هه رباشه وراسته ی کی تیابیت ئه وه میهری خوایه وبه خششی ئه وه وهه ر هه له وکه م وکوریه کیشی تیدا بیت ئه وه هی منه وله نه فسی به دی خۆمه وه یه وخوای گه وره پیغه مبه رصلی الله علیه وسلم وپه یامه که ی په یوه ندیان پیوه ی نیه وداوای لیبوردن سه ره تا له خوای گه وره وپاشان له خوینه ری به ریز ده که م له سه ریان. وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمین.

ملخص البحث

يتضمن هذا البحث شرح عدة نصوص شرعية وأحاديث نبوية يتعرض الكثيرون لشرحها وتقييمها وإبداء الرأي حولها دون أدنى درجة من العلم ويصورونها كأنها تأتي في سياق النيل من حقوق المرأة وكرامتها، أو أنها لا تنسجم مع الحقوق الأساسية للإنسان، أو مع النظريات والفرضيات العلمية، أو مع المسلمات العقلية، مع أن هذه المعايير لا تدخل في إطار المعايير العلمية للحكم على النصوص الشرعية، ناهيك عن أن أغلب هؤلاء الذين يتشددون بذلك ليسوا مختصين في أي من هذه المجالات، ولا يعلمون شيئاً عن العلوم الشرعية بصورة عامة ولا عن علوم الحديث بصورة خاصة.

والأحاديث التي قمت بشرحها وبيانها في هذا البحث هي:

الحديث الأول: {إِنَّ الْمَرْأَةَ خُلِقَتْ مِنْ ضِلَعٍ، وَإِنَّ أَعْوَجَ شَيْءٍ فِي الضِّلَعِ أَعْلَاهُ}.

الحديث الثاني: {مَا رَأَيْتُ مِنْ نَاقِصَاتِ عَقْلِ وَدِينٍ أَذْهَبَ لِلْبَّ الرَّجُلِ الْحَازِمِ مِنْ إِحْدَاكُنَّ}.

الحديث الثالث: {لَوْ كُنْتُ أَمْرًا أَحَدًا أَنْ يَسْجُدَ لِغَيْرِ اللَّهِ لَأَمَرْتُ الْمَرْأَةَ أَنْ تَسْجُدَ لِزَوْجِهَا}.

الحديث الرابع: {يَقْطَعُ الصَّلَاةَ الْمَرْأَةُ، وَالْحِمَارُ، وَالْكَلْبُ}.

الحديث الخامس: {إِنَّمَا الشُّؤْمُ فِي ثَلَاثَةٍ: الْمَرْأَةُ، وَالْفَرَسُ، وَالِدَّارُ}.

الحديث السادس: {إِنَّ الْمَرْأَةَ تُقْبَلُ فِي صُورَةِ شَيْطَانٍ، وَتُدْبَرُ فِي صُورَةِ شَيْطَانٍ}.

Research Summary

This research explains several legitimate texts and prophetic traditions in many of the sciences and depicts them in their place without losing them mentally, although these elements do not fall within the framework of the scientific symptoms of freedom in particular.

And the hadiths that I explained and explained in this research:

The first hadeeth: «The woman is created from rib, and if there is a crooked thing in the rib above.

The second hadeeth: «What I have seen of those who are deficient in mind and religion, I go to the man who is firm from one of them.

The third hadeeth: «If I had commanded anyone to prostrate to other than Allaah, I would have ordered the woman to prostrate to her husband.

The fourth hadeeth: «The woman should cut off the prayer, the donkey and the dog.»

The fifth hadeeth: «But it is bad in three: the woman, the horse, and the house.

The sixth hadeeth: «A woman is accepted in the form of a demon, and she is conceived as a demon

پښتې سهرچاوه كان:

القرآن الكريم.

كتب التفسير:

- ١- الألو سي (محمود ابن عبدالله الحسيني الألو سي)، تفسير الألو سي (روح المعاني في تفسير القرآن العظيم والسبع المثاني)، دار الكتب العلمية، بيروت، ط ١، ١٤١٥، تحقيق: علي عبد الباري عطية.
- ٢- أبوبكر الجزائري (جابر بن موسى بن عبد القادر بن جابر أبو بكر الجزائري)، أيسر التفاسير، مكتبة العلوم والحكم، المدينة المنورة، ط ٥، ١٤٢٤هـ/٢٠٠٣م.
- ٣- البيضاوي، تفسير البيضاوي، دار الفكر، بيروت.
- ٤- الثعالبي (عبد الرحمن بن محمد بن مخلوف الثعالبي)، تفسير الثعالبي (الجواهر الحسان في تفسير القرآن)، ط ١، ١٤١٨، دار إحياء التراث العربي، بيروت، تحقيق: محمد علي معوض، وعادل أحمد عبد الموجود.
- ٥- جلال الدين محمد بن أحمد المحلى، جلال الدين عبد الرحمن بن أبي بكر السيوطي، تفسير الجلالين، دار الحديث، القاهرة، ط ١.
- ٦- ابن الجوزي (عبد الرحمن بن علي بن محمد الجوزي)، زاد المسير في علوم التفسير، المكتب الإسلامي، بيروت، ط ٣، ١٤٠٤.
- ٧- الخازن (علي بن محمد بن إبراهيم البغدادي)، تفسير الخازن (لباب التأويل في معاني التنزيل)، دار الفكر، بيروت، ط ٩١٩٧.
- ٨- الرازي (محمد بن عمر بن الحسن بن الحسين التيمي الرازي)، تفسير الرازي (مفاتيح الغيب)، دار إحياء التراث العربي، بيروت.
- ٩- الزمخشري (محمود بن عمر الزمخشري الخوارزمي)، الكشاف (الكشاف عن حقائق التنزيل وعيون الأقاويل في وجوه التأويل)، دار إحياء التراث العربي، بيروت، تحقيق: عبد الرزاق المهدي.
- ١٠- ابن أبي السعود (محمد بن محمد العمادي)، تفسير أبي السعود (إرشاد العقل السليم إلى مزايا القرآن الكريم)، دار إحياء التراث العربي، بيروت.
- ١١- السمرقندي (نصر بن محمد بن إبراهيم السمرقندي)، بحر العلوم، دار الفكر، بيروت، تحقيق: محمود مطرجي.
- ١٢- السمعاني (منصور بن محمد بن عبد الجبار)، تفسير السمعي، ج ٢، ص ٤. دار الوطن، الرياض، ط ١، ١٤١٨، تحقيق: ياسر بن إبراهيم وغنيم بن عباس.
- ١٣- السيوطي (عبد الرحمن بن الكمال جلال الدين السيوطي)، الدر المنثور، دار الفكر، بيروت، ١٩٩٣.
- ١٤- الشنقيطي (محمد الأمين بن محمد بن المختار الجكني)، أضواء البيان في إيضاح القرآن بالقرآن، دار الفكر للطباعة والنشر، بيروت، ١٤١٥ هـ - ١٩٩٥ م، تحقيق: مكتب البحوث والدراسات.
- ١٥- الشوكاني (محمد بن علي بن محمد الشوكاني)، تفسير الشوكاني (فتح القدير الجامع بين فني الرواية والدراية من علم التفسير)، دار الفكر، بيروت.
- ١٦- الطبري- تفسير الطبري (جامع البيان في تأويل القرآن)- مؤسسة الرسالة / بيروت- ط ١ / ١٤٢٠- تحقيق: أحمد محمد شاكر.
- ١٧- الطنطاوي (محمد سيد طنطاوي)، الوسيط، دار النهضة، القاهرة، ط ١.
- ١٨- ابن عادل (عمر بن علي بن أبي عادل)، اللباب في علوم الكتاب، دار الكتب العلمية، بيروت، ط ١، ١٩٩٨، تحقيق: عادل أحمد، وعلي محمد معوض.
- ١٩- ابن عاشور (محمد الطاهر بن عاشور)، التحرير والتنوير، ج ٧، ص ١٢٧، دار سحنون للنشر والتوزيع، تونس، ١٩٩٧ م.
- ٢٠- ابن عجيبة (أحمد بن محمد بن المهدي بن عجيبة)، البحر المديد، دار الكتب العلمية، بيروت، ط ٢، ٢٠٠٢ م. ١٤٢٣ هـ.
- ٢١- ابن العربي (محمد بن عبد الله الأندلسي)، أحكام القرآن، دار الكتب العلمية، بيروت.

- ۲۲- ابن عطية (عبد الحق بن غالب بن عطية الأندلسي)، المحرر الوجيز في تفسير الكتاب العزيز، دار الكتب العلمية، بيروت، ط ۱، ۱۹۹۳، تحقيق: عبد السلام عبد الشافي محمد.
- ۲۳- القرطبي (محمد بن أحمد بن أبي بكر)، الجامع لأحكام القرآن، دار عالم الكتب، الرياض، ط ۱۴۲۳هـ، تحقيق: هشام سمير البخاري.
- ۲۴- ابن كثير (إسماعيل بن عمر بن كثير)، تفسير ابن كثير (تفسير القرآن العظيم)، دار طيبة للنشر والتوزيع، ط ۲، ۱۹۹۹، تحقيق: سامي بن محمد سلامة.
- ۲۵- الماوردي (علي بن محمد بن حبيب الماوردي البصري)، النكت والعيون، دار الكتب العلمية، بيروت، تحقيق: السيد بن عبد المقصود بن عبد الرحيم.
- ۲۶- مقاتل (مقاتل بن سليمان بن بشير الأزدي)، تفسير مقاتل، دار الكتب العلمية، بيروت، ط ۱، ۲۰۰۳، تحقيق: أحمد فريد.
- ۲۷- النسفي (عبد الله بن أحمد بن محمود النسفي)، تفسير النسفي، دار النفائس، بيروت، تحقيق: مروان محمد الشعار.
- ۲۸- النيسابوري (أحمد بن محمد بن إبراهيم الثعلبي)، تفسير النيسابوري (الكشف والبيان)، دار إحياء التراث العربي، بيروت، ط ۱، ۲۰۰۲، تحقيق: الإمام أبي محمد بن عاشور.
- ۲۹- الواحدي (علي بن أحمد الواحدي)، الوجيز في تفسير الكتاب العزيز، دار القلم، بيروت، ط ۱، ۱۴۱۵، تحقيق: صفوان عدنان داوودي.
- كتب الحديث:**
- ۳۰- أحمد بن حنبل، المسند، مؤسسة الرسالة، بيروت، ط ۱، ۱۴۲۰، ۲.
- ۳۱- البخاري (محمد بن إسماعيل البخاري)، صحيح البخاري، دار اليمامة، بيروت، ط ۱، ۱۴۰۷، ۳، تحقيق: مصطفى ديب البغا.
- ۳۲- البيهقي، سنن البيهقي الكبرى، مكتبة دار الباز، مكة المكرمة، ط ۱، ۱۴۰۴، تحقيق: محمد عبد القادر عطا.
- ۳۳- الترمذي، سنن الترمذي.
- ۳۴- ابن حبان، صحيح ابن حبان بترتيب ابن بلبان، مؤسسة الرسالة، بيروت، ط ۲، ۱۴۱۴، تحقيق: شعيب الأرنؤوط.
- ۳۵- ابن حجر، فتح الباري شرح صحيح البخاري، دار المعرفة، بيروت، ط ۱، ۱۳۷۹.
- ۳۶- ابن خزيمة (محمد بن إسحاق)، صحيح ابن خزيمة، المكتب الإسلامي، بيروت، ط ۱، ۱۳۹۰، تحقيق: د. محمد مصطفى الأعظمي.
- ۳۷- أبو داود (أبو داود سليمان بن الأشعث)، سنن أبي داود، دار الفكر، بيروت، تحقيق: محمد محي الدين عبد الحميد.
- ۳۸- ابن ماجة (محمد بن يزيد أبو عبد الله القزويني)، دار الفكر، بيروت، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي.
- ۳۹- المباركفوري (محمد عبد الرحمن عبد الرحيم)، تحفة الأحوذى بشرح جامع الترمذي، دار الكتب العلمية، بيروت.
- ۴۰- مسلم (مسلم بن الحجاج بن مسلم)، صحيح مسلم، دار الجيل، بيروت.
- ۴۱- النسائي، سنن النسائي الكبرى، دار الكتب العلمية، بيروت، ط ۱، ۱۴۱۱، تحقيق: د. عبد الغفار سليمان، سيد كسروي حسن.
- ۴۲- الهيثمي (نور الدين علي بن أبي بكر)، مجمع الزوائد ومنبع الفوائد، دار الفكر، بيروت، ط ۱، ۱۹۹۲، ۱۴۱۲.

بهراویزه کان

- [١] سورة الإسراء: الآية (٧٠).
- [٢] - سورة الروم: الآية (٢٠).
- [٣] - سورة فاطر: الآية (١١).
- [٤] سورة التين: الآية (٤).
- [٥] سورة التوبة: الآية (٧١).
- [٦] سورة الأحزاب: الآية (٣٥).
- [٧] سورة النساء: الآية (١٢٤).
- [٨] سورة النحل: الآية (٩٧).
- [٩] سورة غافر: الآية (٤٠).
- [١٠] سورة النحل: الآيتان (٥٨ - ٥٩).
- [١١] سورة الأنعام: الآية (١٣٩).
- [١٢] - البخاري- صحيح البخاري- ج٤/ص١٤٦٢- كتاب (٦٧) المغازي/ باب (٧) قتل أبي جهل- الحديث (٣٧٥٩). مسلم- صحيح مسلم- ج٣/ص٤٤- كتاب (١٢) الجنائز/ باب (٩) الميت يعذب ببكاء أهله عليه- الحديث (٢١٩٧).
- [١٣] - البخاري- صحيح البخاري- ج٣/ص١٢١٢- كتاب (٦٤) الأنبياء/ باب (٢) قول الله تعالى: [وإذ قال ربك للملائكة إني جاعل في الأرض خليفة]- الحديث (٣١٥٣). مسلم- صحيح مسلم- ج٤/ص١٧٨- كتاب (١٨) الرضاع/ باب (١٨) الوصية بالنساء- الحديث (٣٧٢٠).
- [١٤] - سورة الروم: الآية (٢١).
- [١٥] - سورة النحل: الآية (٧٢).
- [١٦] سورة النساء: الآية (١).
- [١٧] سفر التكوين: إصحاح ٢ عدد ٢١-٢٣
- [١٨] جگه له ابن بحر، وأبو مسلم الإصفهاني له زاناياني پيشين ومحمد رشيد رها وسهيد قوتب له زاناياني هاوچه رخ كه نه وان پييان وايه حهوا بهه مان شيوهي نادم له قور دروست بووه.
- [١٩] بروانه: (الطبري) (محمد بن جرير بن يزيد بن كثير)، تفسير الطبري (جامع البيان في تأويل آي القرآن)، ج٧، ص٥١٦، مؤسسة الرسالة، بيروت، ط١، ١٤٢٠، تحقيق: أحمد محمد شاكر. القرطبي (محمد بن أحمد بن أبي بكر)، الجامع لأحكام القرآن، ج٥، ص٢، دار عالم الكتب، الرياض، ط١٤٢٣هـ، تحقيق: هشام سمير البخاري. ابن كثير (إسماعيل بن عمر بن كثير)، تفسير ابن كثير (تفسير القرآن العظيم)، ج٢، ص٢٠٦، دار طيبة للنشر والتوزيع، ط٢، ١٩٩٩، تحقيق: سامي بن محمد سلامة. الزمخشري (محمود بن عمر الزمخشري الخوارزمي)، الكشاف (الكشاف عن حقائق التنزيل وعلوم الأقاويل في وجوه التأويل)، ج١، ص٤٩١، دار إحياء التراث العربي، بيروت، تحقيق: عبد الرزاق المهدي. الألويسي (محمود ابن عبدالله الحسيني الألويسي)، تفسير الألويسي (روح المعاني في تفسير القرآن العظيم والسبع المثاني)، ج٢، ص٣٩٢، دار الكتب العلمية، بيروت، ط١، ١٤١٥، تحقيق: علي عبد الباري عطية. ابن العربي (محمد بن عبد الله الأندلسي)، أحكام القرآن، ج٣، ص٢٠٩، دار الكتب العلمية، بيروت. الرازي (محمد بن عمر بن الحسن بن الحسين التيمي الرازي)، تفسير الرازي (مفاتيح الغيب)، ج٩، ص٤٧٥، دار إحياء التراث العربي، بيروت. ابن الجوزي (عبد الرحمن بن علي بن محمد الجوزي)، زاد المسير في علوم التفسير، ج٢، ص٢، المكتب الإسلامي، بيروت، ط٣، ١٤٠٤. البيضاوي، تفسير البيضاوي، ج٢، ص١٣٨، دار الفكر، بيروت. ابن عاشور (محمد الطاهر بن عاشور)، التحرير والتنوير، ج٧، ص١٢٧، دار سحنون للنشر والتوزيع، تونس، ١٩٩٧ م. السمرقندي (نصر بن محمد بن إبراهيم السمرقندي)، بحر العلوم، ج١، ص٣٠٣، دار الفكر، بيروت، تحقيق: محمود مطرجي. ابن عادل (عمر بن علي بن أبي عادل)، اللباب في علوم

الكتاب، ج ۵، ص ۲۷۸، دار الكتب العلمية، بيروت، ط ۱، ۱۹۹۸، تحقيق: عادل أحمد، وعلي محمد معوض. النسفي (عبد الله بن أحمد بن محمود النسفي)، تفسير النسفي، ج ۱، ص ۳۰۴، دار الفوائد، بيروت، تحقيق: مروان محمد الشاعر. السيوطي (عبد الرحمن بن الكمال جلال الدين السيوطي)، الدر المنثور، ج ۳، ص ۱۹۱، دار الفكر، بيروت، ۱۹۹۳. الخازن (علي بن محمد بن إبراهيم البغدادي)، تفسير الخازن (لباب التأويل في معاني التنزيل)، ج ۱، ص ۴۷۳، دار الفكر، بيروت، ط ۱۹۷۹. الثعالبي (عبد الرحمن بن محمد بن مخلوف الثعالبي)، تفسير الثعالبي (الجواهر الحسان في تفسير القرآن) ج ۲/ ص ۱۵۹. ط ۱، ۱۴۱۸، دار إحياء التراث العربي، بيروت، تحقيق: محمد علي معوض، وعادل أحمد عبد الموجود. ابن أبي السعود (محمد بن محمد العمادي)، تفسير أبي السعود (إرشاد العقل السليم إلى مزايا القرآن الكريم)، ج ۲، ص ۱۳۸، دار إحياء التراث العربي، بيروت. النيسابوري (أحمد بن محمد بن إبراهيم الثعلبي)، تفسير النيسابوري (الكشف والبيان)، ج ۳، ص ۲۴۱، دار إحياء التراث العربي، بيروت، ط ۲۰۰۲، تحقيق: الإمام أبي محمد بن عاشور. جلال الدين محمد بن أحمد المحلي، جلال الدين عبد الرحمن بن أبي بكر السيوطي، تفسير الجلالين، ج ۱، ص ۴۹۰، دار الحديث، القاهرة، ط ۱. مقاتل (مقاتل بن سليمان بن بشير الأزدي)، تفسير مقاتل، ج ۱، ص ۲۱۳، دار الكتب العلمية، بيروت، ط ۲۰۰۳، تحقيق: أحمد فريد. ابن عجيبة (أحمد بن محمد بن المهدي بن عجيبة)، البحر المديد، ج ۲، ص ۳، دار الكتب العلمية، بيروت، ط ۲، ۲۰۰۲ م. ۱۴۲۳ هـ. الواحدي (علي بن أحمد الواحدي)، الوجيز في تفسير الكتاب العزيز، ص ۴۸۵، دار القلم، بيروت، ط ۱، ۱۴۱۵، تحقيق: صفوان عدنان داوودي. ابن عطية (عبد الحق بن غالب بن عطية الأندلسي)، المحرر الوجيز في تفسير الكتاب العزيز، ج ۱، ص ۱۱۰، دار الكتب العلمية، بيروت، ط ۱، ۱۹۹۳، تحقيق: عبد السلام عبد الشافي محمد. السمعي (منصور بن محمد بن عبد الجبار)، تفسير السمعي، ج ۲، ص ۴. دار الوطن، الرياض، ط ۱، ۱۴۱۸، تحقيق: ياسر بن إبراهيم وغنيم بن عباس. الشوكاني (محمد بن علي بن محمد الشوكاني)، تفسير الشوكاني (فتح القدير الجامع بين فني الرواية والدراية من علم التفسير)، ج ۱، ص ۴۲۲، دار الفكر، بيروت. الشنقيطي (محمد الأمين بن محمد بن المختار الجكني)، أضواء البيان في إيضاح القرآن بالقرآن، ج ۷، ص ۴۱۴، دار الفكر للطباعة والنشر، بيروت، ۱۴۱۵ هـ - ۱۹۹۵ م، تحقيق: مكتب البحوث والدراسات. الماوردي (علي بن محمد بن حبيب الماوردي البصري)، النكت والعيون، ج ۱، ص ۴۴۶، دار الكتب العلمية، بيروت، تحقيق: السيد بن عبد المقصود بن عبد الرحيم. أبوبكر الجزائري (جابر بن موسى بن عبد القادر بن جابر أبو بكر الجزائري)، أيسر التفاسير، ج ۲، ص ۵۰، مكتبة العلوم والحكم، المدينة المنورة، ط ۵، ۱۴۲۴ هـ / ۲۰۰۳ م. الطنطاوي (محمد سيد طنطاوي)، الوسيط، ج ۳، ص ۱۹، دار النهضة، القاهرة، ط ۱.

[۲۰] - النسائي- سنن النسائي الكبرى- ج ۵/ ص ۲۸۰- كتاب (۷۹) عشرة النساء/ باب (۱) حب النساء- الحديث (۸۸۸۷). البيهقي (أحمد بن الحسين بن علي)- سنن البيهقي الكبرى- ج ۷/ ص ۷۸- كتاب (۴۶) النكاح/ باب (۵۹) الرغبة في النكاح- مكتبة دار الباز/ مكة المكرمة- ط/ ۱۴۱۴- تحقيق: محمد عبد القادر عطا- الحديث (۱۳۲۳۲).

[۲۱] - مسلم- صحيح مسلم- ج ۴/ ص ۱۷۸- كتاب (۱۸) الرضاع/ باب (۱۷) خير متاع الدنيا المرأة الصالحة- الحديث (۳۷۱۶). ابن حبان- صحيح ابن حبان- ج ۹/ ص ۳۴۰- ذكر البيان بأن المرأة الصالحة للمؤمن خير متاع الدنيا- الحديث (۴۰۳۱).

[۲۲] - البخاري- صحيح البخاري- ج ۲/ ص ۵۳۱- كتاب (۳۰) الزكاة/ باب (۴۳) الزكاة على الأقارب- الحديث (۱۳۹۳). مسلم- صحيح مسلم- ج ۱/ ص ۶۱- كتاب (۲) الإيمان/ باب (۳۶) بيان نقصان الإيمان بنقص الطاعات وبيان إطلاق لفظ الكفر على غير الكفر بالله ككفر النعمة والحقوق- الحديث (۲۵۰).

[۲۳] سورة القلم: الآية (۴).

[۲۴] - ابن حبان- صحيح ابن حبان- ج ۲/ ص ۶۹- الحديث (۳۵۴)- قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح.

[۲۵] سورة البقرة: الآية (۲۸۲).

[۲۶] - البخاري- صحيح البخاري- ج ۲/ ص ۶۷۵- كتاب (۳۶) الصوم/ باب (۱۳) قول النبي (لا نكتب ولا نحسب- الحديث (۱۸۱۴). مسلم- صحيح مسلم- ج ۲/ ص ۷۵۹- كتاب (۱۳) الصيام/ باب (۱) فضل شهر رمضان- الحديث (۱۵).

[۲۷] - ابن ماجه (محمد بن يزيد أبو عبد الله القزويني)- ج ۱/ ص ۵۹۵- كتاب (۹) النكاح/ باب (۴) حق الزوج على المرأة- دار الفكر/ بيروت-

تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي- الحديث (١٨٥٣). البيهقي- سنن البيهقي الكبرى- ج٧/ص٢٩٢- كتاب (٥٢) القسم والنشوز/ باب (٢) ما جاء في بيان حقه عليها- الحديث (١٤٤٨٨). ابن حبان- صحيح ابن حبان- ج٩/ص٤٧٩- الحديث (٤١٧١)- قال شعيب الأرنؤوط: إسناده حسن.

[٢٨] - الهيثمي- مجمع الزوائد ومنبع الفوائد- ج٨/ص٢٨٧- الحديث (١٤١٦٣)- إسناده حسن.

[٢٩] - البيهقي- سنن البيهقي الكبرى- ج٧/ص٨٤- كتاب (٤٦) النكاح/ باب (٦٥) من تخلى لعبادة الله إذا لم تتق نفسه إلى النكاح- الحديث (١٣٢٦٣).

[٣٠] - الإمام أحمد- المسند- ج٢٠/ص٦٤- الحديث (١٢٦١٤).

[٣١] - النسائي- سنن النسائي الكبرى- ج٥/ص٣٦٣- كتاب (٧٩) عشرة النساء/ باب (٦٣) حق الرجل على المرأة- الحديث (٩١٤٨). الهيثمي- مجمع الزوائد- ج٤/ص٣٥٧- الحديث (٧٦٤٥).

[٣٢] البخاري، صحيح البخاري، ج٨، ص٢. مسلم، صحيح مسلم، ج٤، ص١٩٧٤.

[٣٣] - مسلم- صحيح مسلم- ج٢/ص٥٩- كتاب (٥) الصلاة/ باب (٥٠) قدر ما يستر المصلي- الحديث (١١٦٧). الإمام أحمد- المسند- ج٣٤/ص١٨٢- الحديث (٢٠٥٧٢).

[٣٤] - البخاري- صحيح البخاري- ج١/ص١٩٢- كتاب (١٢) أبواب سترة المصلي/ باب (١٥) من قال لا يقطع الصلاة شيء- الحديث (٤٩٢). مسلم- صحيح مسلم- ج٢/ص٦٠- كتاب (٥) الصلاة/باب (٥١) الإعتراض بين يدي المصلي- الحديث (١١٧١).

[٣٥] - البخاري- صحيح البخاري- ج١/ص١٩٢- كتاب (١٢) أبواب سترة المصلي/ باب (١٤) التطوع خلف المرأة- الحديث (٣٧٥). مسلم- صحيح مسلم- ج٢/ص٦٠- كتاب (٥) الصلاة/باب (٥١) الإعتراض بين يدي المصلي- الحديث (١١٧٣).

[٣٦] - البخاري- صحيح البخاري- ج١/ص١٥٠- كتاب (٩) أبواب الصلاة في الثياب/ باب (٢١) الصلاة على الفراش- الحديث (٣٧٦). مسلم- صحيح مسلم- ج٢/ص٦٠- كتاب (٥) الصلاة/باب (٥١) الإعتراض بين يدي المصلي- الحديث (١١٦٨).

[٣٧] - البخاري- صحيح البخاري- ج١/ص١٩٣- كتاب (١٢) أبواب سترة المصلي/ باب (١٧) إذا صلى إلى فراش فيه حائض- الحديث (٤٩٥). مسلم- صحيح مسلم- ج٢/ص٦١- كتاب (٥) الصلاة/باب (٥١) الإعتراض بين يدي المصلي- الحديث (١١٧٤).

[٣٨] - البخاري- صحيح البخاري- ج١/ص١٩٣- كتاب (١٢) أبواب سترة المصلي/ باب (١٧) إذا صلى إلى فراش فيه حائض.

[٣٩] - ابن حجر- فتح الباري شرح صحيح البخاري- ج١/ص٥٩٣.

[٤٠] - البيهقي- سنن البيهقي الكبرى- ج٢/ص٢٧٥- باب (٣٩٤) الدليل على أن مرور المرأة بين يديه لا يفسد الصلاة.

[٤١] - ابن خزيمة- صحيح ابن خزيمة- ج٢/ص٢٢- الحديث (٨٣٣). النسائي- سنن النسائي الكبرى- ج١/ص٢٧٢- الحديث (٨٢٨). البيهقي- سنن البيهقي الكبرى- ج٢/ص٢٧٦- كتاب (٢) الحيض/ باب (٣٩٥) الدليل على أن مرور الحمار بين يديه لا يفسد الصلاة- الحديث (٣٣١٤).

الترمذي- سنن الترمذي- ج٢/ص١٦٠- أبواب الطهارة/ باب (٢٥٢) ما جاء لا يقطع الصلاة شيء- الحديث (٣٣٧)- وقال الألباني: حديث صحيح.

[٤٢] - الترمذي- سنن الترمذي- ج٢/ص١٦٠.

[٤٣] - البيهقي- سنن البيهقي الكبرى- ج٢/ص٢٧٨.

[٤٤] - المباركفوري- تحفة الأحمدي- ج٢/ص٢٥٩.

[٤٥] مسلم، صحيح مسلم، ج٢، ص٥٩. الإمام أحمد، المسند، ج٥/ص١٥١. وقال الأرنؤوط في تخريجه: إسناده صحيح على شرط مسلم.

[٤٦] - البخاري- صحيح البخاري- ج٥/ص٢١٧- كتاب (٧٩) الطب/ باب (٤٢) الطيرة/ الحديث (٥٤٢١). مسلم- صحيح مسلم- ج٧/ص٣٤- كتاب (٤٠) السلام/ باب (٣٤) الطيرة والفأل وما يكون فيه الشؤم- الحديث (٥٩٣٨).

[٤٧] - البخاري- صحيح البخاري- ج٥/ص١٩٥٩- كتاب (٧٠) النكاح/ باب (١٨) ما يتقى من شؤم المرأة/ الحديث (٤٨٠٦). مسلم- صحيح

- مسلم- ج ۷/ص ۳۴- کتاب (۴۰) السلام/ باب (۳۴) الطيرة والفأل وما يكون فيه الشؤم- الحديث (۵۹۳۸).
- [۴۸] - أبو داود- سنن أبي داود- ج ۲/ص ۴۰۹- کتاب (۲۹) الطب/ باب (۲۴) في الطيرة- الحديث (۳۹۱۰)- وقال الألباني: حديث صحيح. ابن ماجه- سنن ابن ماجه- ج ۲/ص ۱۱۷۰- کتاب (۳۱) الطب/ باب (۴۳) باب من كان يعجه الفأل ويكره الطيرة- الحديث (۳۵۳۸).
- [۴۹] - الإمام أحمد- المسند- ج ۱۱/ص ۶۲۳- الحديث (۷۰۴۵). حسنه الأرنؤوط وصححه الألباني في صحيح الجامع برقم ۶۲۶۴.
- [۵۰] - الترمذي- سنن الترمذي- ج ۵/ص ۱۲۶- کتاب (۴۵) العلم/ باب (۵۸) ما جاء في الشؤم- الحديث (۲۸۲۴). وصححه الشيخ الألباني: في صحيح الجامع حديث رقم: ۷۵۰۰. ابن ماجه- سنن ابن ماجه- ج ۱/ص ۶۴۲- کتاب (۹) النكاح/ باب (۵۵) ما يكون فيه اليمن والشؤم/ الحديث (۱۹۹۳).
- [۵۱] - مسلم- صحيح مسلم- ج ۴/ص ۱۷۸- کتاب (۱۸) الرضاع/ باب (۱۷) خير متاع الدنيا المرأة الصالحة- الحديث (۳۷۱۶). ابن حبان- صحيح ابن حبان- ج ۹/ص ۳۴۰- ذكر البيان بأن المرأة الصالحة للمؤمن خير متاع الدنيا- الحديث (۴۰۳۱).
- [۵۲] - ابن حجر- فتح الباري- ج ۹/ص ۱۳۸.
- [۵۳] - سورة الأعراف: الآية (۱۳۱).
- [۵۴] - سورة النمل: الآية (۴۷).
- [۵۵] - سورة يس: الآية (۱۸).
- [۵۶] - عَدْوَى: واته هيچ نه خۆشی و په تايه ك له كه سنيكه وه ناگوازتيته وه بو كه سيكي تر.
- [۵۷] - طَيْرَة: به شيويه كي گشتي به هه موو نهو شتانه و تراوه و دهوتريت كه مروف به چاوي نه گبه تي يان شومي سهيريان بكات.
- [۵۸] - هَامَة: ئەمەش ديسانە وه خويه كي تري خراپي ناو كومه لگاي نه فامي بوو كه بروايان وابوو كاتيك كه سيكيان لي ده كوژرييت، شتيك له لاي سهريه وه له قهبره كه يه وه دپته دهره وه و بهردهوام هاوار ده كات ده لپت تينوومه تينووتيم بشكپين، هه تا بكوژه كه ي نه كوژنه وه بهردهوام هه ر وا ده بيت و وا ده لپت، هه نديكي تريش ده لپن مه بهست له (هَام) كونده په پوه كه نه گهر له سه ر هه ر مالتيك بنيشتايه ته وه پتيان وابوو كه ده بيته مايه ي كاول بوون و تيك چووني نهو ماله.
- [۵۹] - صَفَر: هه نديك له زانايان ده لپن (صَفَر) نه خۆشيه كي سك يه شه بووه به هو ي كرميكه وه دروست ده بوو، له ناو عه رهدا وا باو بووه كه نهو نه خۆشيه ده گوازتيته وه. هه نديكي تر ده لپن مه بهست له (صَفَر) مانگي صفر بووه كه عه رب به مانگيكي شوم و نه گبه تيان زانيوه و سهير كردووه.
- [۶۰] - نَوء: قوناغپكه له قوناغه كاني مانگ، هه نديكيش ده لپن ناوي نه ستيره بهك بووه و كاتي خو ي پيش هانني ئيسلام كاتيك كه باران باربييت و تو يانه به هو ي نهو نه ستيره به وه بارانمان بو ده باريت.
- [۶۱] - غُول: له ناو عه رهدا وا باو بووه كه (غُول) جنيه كه له دهشت و دهر و چۆله وانيدا پهيدا ده بيت و به چهندين شيوه خو ي ده گورپت و ريگه له خه لكي و كاروانچي ون ده كات و ده يانفه وتينييت.
- [۶۲] - الإمام أحمد- المسند- ج ۴۲/ص ۸۸- الحديث (۲۵۱۶۸).
- [۶۳] - مسلم- صحيح مسلم- ج ۴/ص ۱۲۹- کتاب (۱۷) النكاح/ باب (۲) ندب من رأى امرأة فوقعت في نفسه إلى أن يأتي امرأته أو جاريته فيواقعها الحديث (۳۴۷۳). الإمام أحمد- المسند- ج ۲۲/ص ۴۰۷- الحديث (۱۴۵۳۷).
- [۶۴] - سورة الصافات: الآية (۶۵).